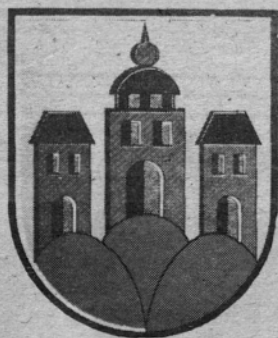

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

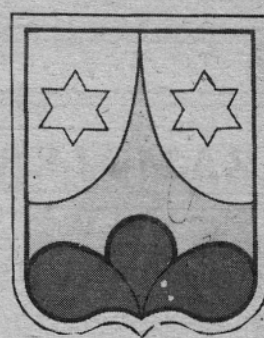
Leto XVIII
Številka 5
Maj 1988

Glasilo Socialistične zveze
delovnega ljudstva
občine Mozirje

NOVICE

LJUBNO

GORNJI GRAD

Luče

Bačna

Mozirje

Nazacje

Salčava

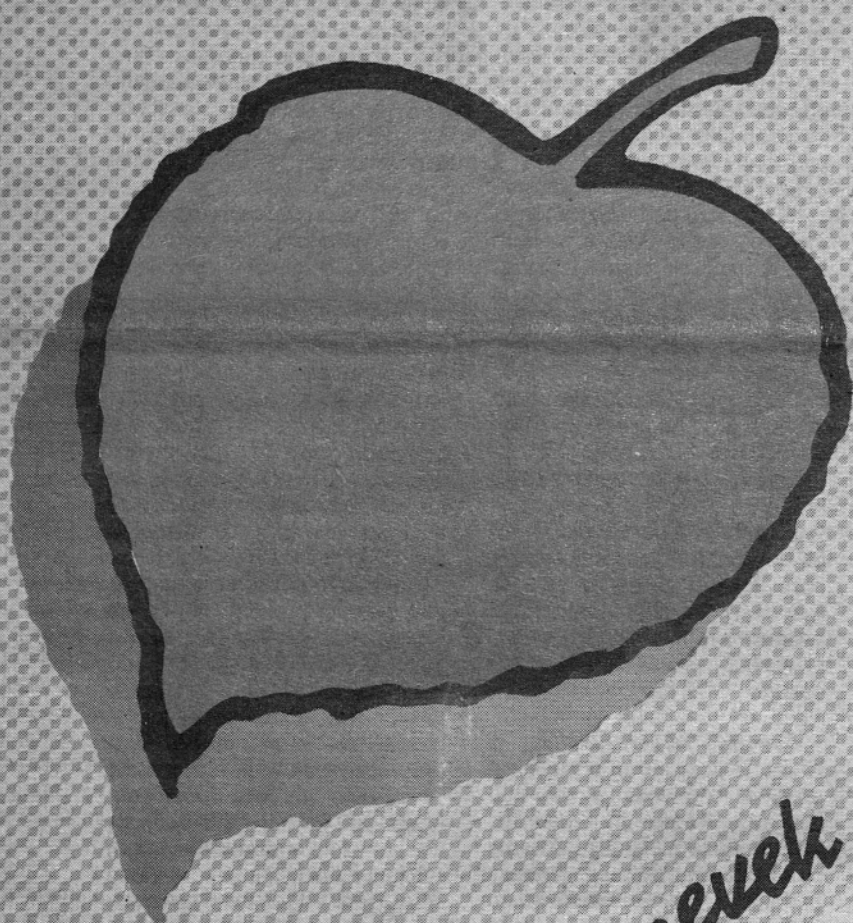
Nova Štifta

Gornji grad

Šmartno ob Dreti

Ljubna ob Savinji

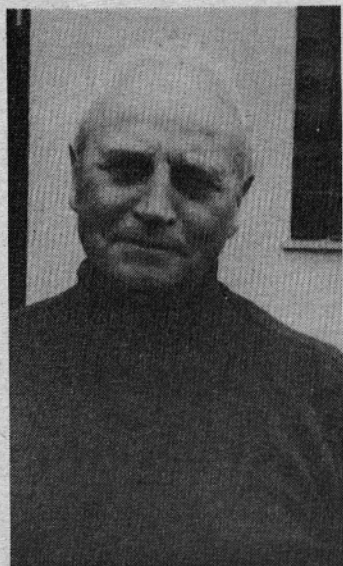
Rečica ob Savinji

Samoprispevek

ZA MAJ KRAJ

22. maj 1988

Franc Planovšek

Stanko Fale

Stanko Cajner

Franc Šporin

Srečo Žmavc

Franc Tevž

»Za lastni napredek smo odgovorni predvsem sami«

FRANC PLANOVŠEK-JAKOP iz Lačje vasi je ob najinem razgovoru takoj segel v spomin na čase ko so Kokarčani družno gradili zadrudni dom, da bi v njem lahko nadaljevali razne dejavnosti, ki so to bile znane iz roda v rod. Želeli so si tudi dvorane, da bi v njej nadaljevali kulturno delo, ki so ga prej gojili učitelji njihove šole na Gorici. Njegova pripoved je bila en sam izraz želje, da bi svoj dom dobili spet nazaj, takega, ki bo služil kraju in ljudem.

Zal je seveda čas naredil svoje, meni Planovšek, vendar se ni vse obrnilo na bolje, tako je tudi sedaj z domom, ki nekako osamljen doživlja počasno, vendar vztrajno propadanje. To ljudi v kraju boli tembolj, ker prostori, ki so na voljo ne služijo krajanom, vsaj ne v toliki meri, kot bi morali in kot bi lahko. O njem odločajo tam, kjer le malo čutijo utrip kraja.

Dom bi lahko spet krepko povezal krajane, lahko bi jim nudil kulturnih in drugih možnosti za doživetja, ki na vasi niso pogosta. Pa si jih ljudje vendarle želijo in imajo tudi pravico do njih. Ko vse tako premislimo, je približno Planovšek, potem je jasno, da bodo ljudje glasovali »za« saj gre za živo zanimanje vsakogar, ki mu je kraj pri srcu. Pri tem bi morali v krajevni samoupravi bolj prisluhniti glasu tega okolja, ki je tudi del skupnosti v KS Nazarje.

STANKO FALE, Brdo pri Šmartnem ob Dreti. Je eden tistih kmetov, ki si že vrsto let prizadevajo za vodovod v kraju. Brdo je kmetijska vas, pri vsaki hiši je živina in ta je žejna tudi, ko usahnejo ob hudi vročini vaški vodnjaki. Obljube se doslej niso uresničile, zato je Fale trdno prepričan, da je sedanji program krajevne skupnosti resna zadeva in da bo tudi uresničen. Potem bodo vaščani Brda končno imeli zagotovljeno vodo izpod Menine. To bo zdrava voda in seveda si je vsi želijo. Kaj vedo tisti, ki so z vodo dobro oskrbljeni kakšne zadrege lahko povzroči izpad elektrike, ki takoj osuši pipe, saj imajo vodnjaki črpalke, te pa delujejo na tok. Res je kar čudno slišati, da v tem času neko naselje še nima redne oskrbe s pitno vodo. Res je, da je načrtov za vodovod v vas že nekaj bilo, tudi obljub ni manjkalo, kljub temu pa se bodo vaščani zavestno odločali za napredek kraja v ožjem in širšem smislu. Pri tem se zavedajo, da bo izvedba vodovoda terjala od njih še dodatne napore. Zavedajo se tudi, da tako obsežna dela ne zmorejo sami, gre pač za prevelik gnotni zalogaj. Seveda pričakujejo, da bodo tudi tisti razumeli njihove težave, ki imajo vode dovolj, saj so na Brdu razumeli skupne potrebe, ko je doslej šlo za zbiranje denarja.

Ob koncu razgovora je vedno še kakšna pripomba, ki izraža težave ljudi. Tokrat so potarnali nad nerazumevanjem tistih, ki

odločajo o zadrudnem prevozu mleka. V vas namreč ne prihaja pobirati mleko, čeprav menijo zadrudniki, da bi to morali storiti vsaj poleti. Tudi to je glas iz ljudstva!

STANKO CAJNER, predsednik gasilskega društva Šmartno ob Dreti. Gasilci potrebujejo ustrezen kombi za prevoz moštva na požarišče in za potrebe krajanov oziroma kraja. Sedanji je pač že odslužil, gasilci pa ne zmorejo nabave iz lastnih sredstev. Končno so ljudje že večkrat dokazali razumevanje za domače gasilce, ki so tako lahko povečali svoj dom, nabavili sodobno opremo in utrdili svoje vrste. Da je krajevna skupnost vključila nabavo kombija v sredstva iz samoprispevkov samo kaže na to, da je to vozilo kraju potrebno. Gasilstvo v Šmartnem združuje 202 člana in pridno deluje, ima 80 letno tradicijo, tudi to nekaj povelj. Mimo tega čaka pridne roke gasilcev še razširitev doma, ki je že pretesen. Gasilci zato pričakujejo, da bodo krajani podprli samoprispevek in tako tudi neposredne krajevne potrebe. Brez sredstev iz teh virov bodo krajevne skupnosti osiromašene in vsi bomo zaostajali.

FRANC ŠPORIN — ZGOR-NJI VICLOVNIK je kmet visoko pod Menino. Skoraj neverjetno se zdi, da lahko v taki strmini naletite na kmetijo, ki tam klubuje času že nekaj dolgih desetletij. Človek bi rekel, da je kmetija odrezana od sveta, dovoz sicer ima zaradi gozdne ceste na Menino, sicer pa je v vseh težavah osamljena. Najbližji sosed je več kot dvajset minut oddaljen. Potrebno pomoč bi človek, ki je poleg vsega še sam pri hiši, le stežka priklical. V takih razmerah so na Viclovniku mislili v krajevni skupnosti in ga vključili v bodočo telefonsko mrežo, ki jo nameravajo graditi tudi iz sredstev samoprispevka. Takšna odločitev je odraz solidarnosti in človečnosti, zato jo Viclovnik tudi zelo ceni. Živi v upanju, da mu bo telefon nekoč

vendarle olajšal življenje tam v samotni odprti okno v svet. Poleg vseh nadlog, ki tarejo lahko človeka, je tista z boleznijo najhujša, tako misli Viclovnik, ki je srčni bolnik in bi seveda v primeru hudega napada ne mogel priklicati pomoči od nikoder. O tem velja razmisliti predvsem v središčih, kjer je vse na voljo, razmislimo kako gre človeku tam gori pod Menino, če je v težavah. Potem pa odločajmo!

SREČO ŽMAVC, delavec v Eltroju, doma v Bočni, meni, da brez sredstev iz samoprispevka krajevna samouprava nima kaj delati. V dolini nimamo bogatih delovnih organizacij kot marsikje v razvitem delu naše domovine. Tu velja že kar pravilo, da si moramo sami pomagati. Naši kraji so spet pomlajeni, mladi se vračajo in zato moramo poskrbeti za najnujnejše, da bo bivanje prijetno. Res ne moremo pričarati vzdušja naših središč, ki so bogata z vsem kar si človek želi, lahko pa z združenimi močmi marsikaj naredimo. Zato sem za samoprispevek! Le to povem, meni Žmavc, s temi sredstvi bi morali najbolj skrbno gospodariti, tega pa doslej ni bilo povsod. Ljudje smo na takšne stvari zelo občutljivi, odločati o tem denarju bi morali le ljudje, ki jim prebivalstvo res zaupa. Mimo dogovorjenih načrtov ne bi smeli odločati za zaprtimi vrati, to smo žal že imeli!

Mislím, pravi Žmavc, da je naš program dober in utemeljen. Staro šolsko poslopje je za nas svetinja in morali ga bomo očuvati, ne pa prepustiti zobu časa. Pa tudi sicer je program dober.

FRANC TEVŽ—KOČNIK, kmet na Otoku, je član sveta KS Šmartno in dobro pozna priprave za načrt naložb iz samoprispevka. Misli, da je skrbno pripravljen. Seveda vsega niso mogli vključiti, saj je potreba še veliko. Odločni so z denarjem skrbno ravnati, ker v okviru krajevne skupnosti ni skrivnosti, jih tudi ne more biti. Zato meni, da je krajevni samoprispe-

vek bolj odraz hotenj krajanov, kot tisti širše družbeno-politične skupnosti. V našem kraju je šolsko poslopje že dolgo predmet razprav. Sedaj upamo, da bomo to spravili z dnevnega reda. Poslopje lahko koristno uporabimo za krajevne potrebe. Sicer pa tako zanemarjeno, ni nikomur v čast. V načrtu imamo še betoniranje dveh mostov, ki sta zelo pomembna saj sta na cesti, ki povezuje obe dolini. Gre za most na Dreti in za most na potoku Kavica. Torej je naložba res širšega pomena. Sama krajevna skupnost pač tako velikih sredstev ne premore.

Seveda so tu še krajevne ceste, ki jih moramo posodabljeni, saj je motorno vozilo domala v vsaki hiši, ta vozila pa zahtevajo boljše ceste. To je pač utrip časa, ki se mu ne moremo izogniti in ga moramo omogočiti s skupnimi močmi.

Vsakomur je jasno, da bomo morali tudi v naprej delati skupno, če bomo hoteli ohraniti zadovoljive življenjske pogoje v naših krajih.

Brez dvoma bomo zelo pazili, da bodo obljubljene naložbe res opravljene in to, kar le mogoče gospodarno. Ljudje morajo imeti vpogled v rabo denarja iz samoprispevka, potem bo tudi zupanje.

FRANC NADVEŽNIK, iz Nizke, je pojasnjeval potrebo po ureditvi vodovoda v zaselkih Šentjanž, Homce in Grušovlje. Načrti zanj so že narejeni, dosedaj pa ni bilo zagotovljenih sredstev za gradnjo omrežja. Ljudje imajo vodo iz vodnjakov, ki pa seveda niso zanesljivi, pa še to, večina njih se napaja iz deževnice. Vemo kaj to pomeni za zdravje ljudi. Današnje ozračje je do kraja onesnaženo in tako prihaja v vodo vse mogoče, kar ogroža zdravje. KS Rečica je že od 1978 dalje pripravljala to naložbo, ki pa bo uresničena le s sredstvi iz samoprispevka, če bo ta izglasovan. Ljudje v tem predelu so seveda zelo za to, da se javno vodovodno omrežje razširi tudi do njih. Res

je, da tu ni več kmetij, so pa največ zaposleni prebivalci, ki si seveda želijo urediti tudi to življenjsko pomembno vprašanje. Pri KS Rečica vodi vso skrb za te naložbe poseben odbor, ki skrbi na sploh za vodovod. Vsi bodo torej zadovoljni, če bo tudi 60 novih gospodinjstev dobilo vodovod.

JOŽE BIDER, kmet iz Dol-Suhe meni, da je treba zagotoviti krajevni samoupravi sredstva, to pa je mogoče le iz samoprispevka, saj sicer ni drugih virov. Krajani bodo zaostali, če ne bo denarja za najnujnejše potrebe urejanja naselij in drugih pomembnih naprav.

Na Rečici je že nekaj let nazaj prisotno vprašanje osemletke. Šola je stalni pogovor in problem. Odkar so Rečičani šolo izgubili, je med njimi nejevolja. Dejansko bi morali na to vprašanje gledati manj »učeno«, kot imamo mi na Rečici vtis. Treba je pogledati dejstvom v obraz, ta pa govore v prid šoli. Vse več je spet mladih družin v novih naseljih, pa tudi v kraju samem. Če so nekoč utemeljevali ukinitve osemletke s tem, da je premalo otrok, je to sedaj nevzdržno. Takrat je res, zaradi preselitve raznih obratov z Rečice nastala praznina, saj so mladi šli s trebuhom za kruhom, sedaj pa postaja kraj spet mlad, torej bo tudi število otrok stalno v porastu. Kot krajan mislim, tako pravi Bider, da je narobe otroke že od rane mladosti domačemu kraju odtujevati. Zato sem za ureditev šole v domačem kraju, torej na Rečici. Ljudje so si v tem edini, treba bo pač manj birokratsko gledati na vprašanja, ki tičejo širok krog ljudi! Že od nekdaj je bila Rečica središče večjega okolja, pa naj bo še poslej. Zakaj ustvarjati umetna središča, ki tudi kot kraj nimajo od tako »navoženih« ljudi nič.

Bider je prepričan, da ljudje razumejo težave drugih krajev, pa tudi voljni so pomagati solidarno, vendar pa smatrajo, da je treba tudi njim prisluhniti. Zavedajo se tudi, da ni mogoče pričakovati takojšnjih uresnitvev zahtev, ven-

dar pa bi že pomagalo, da se o zadevi trezno spregovori in ljudem nalije čistega vina. Osebo misli, da ustanavljanje šol, ki bolj spominjajo na tovarne, ni niti za otroke dobro, niti za kraj, Rečica pa ima tudi kar se tiče dobrega in mirnega okolja prednost pred Mozirjem in Nazarjami.

Bolj kot prej pa je občutiti zahtev po dobrem gospodarjenju s tako zbranimi sredstvi.

DR. FRANC ŠIRKO, vodja zdravstvene postaje Nazarje. V Nazarjah imajo sicer rentgenski aparat za presvetljevanje, ki ni zastarel, vendar je kot tak nepopoln. Manjka še takomenovana ODELCA-kamera s katero je mogoče slikati in taka miniatura slika je pomemben dokument k pacientovi zbirki dokumentacije. Torej gre v bistvu za dokup dela opreme, ki sodi k sedanji. V zadnjem času si zdravniki zelo prizadevajo zmanjšati vpliv rentgenskih žarkov na človekovo telo. Tudi v tem pogledu je kamera, ki v Nazarjah manjka, zelo pomembna, saj bistveno skrajša čas osvetlitve z rentgenskimi žarki. Takšna kamera je dejansko že v vsaki občini in mi smo zadnja od občin v Sloveniji, ki si prizadeva za nakup.

Zdravstveni delavci želijo torej v interesu bolnikov nabaviti dodatno opremo k rentgenu, ki je izdelana doma in zanjo ni treba dragih deviz. Torej spet naložba, ki bo služila vsem občanom!

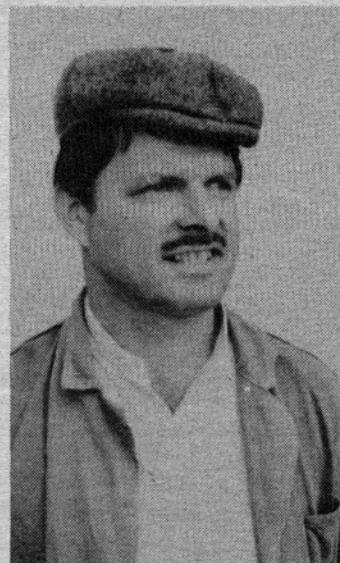
IVAN ŽAGAR, kmet v Islanah ima že nekaj časa vodovod, ki sta ga s sosedom sama uredila, napaja pa se iz izvira Naglest. Čeprav sam nima težav s preskrbo vode, pa razume zagate drugih prebivalcev Dobrovelj, ki še vedno uporabljajo kot pitno vodo deževnico v kapnicah. Dobrovelje so dejansko kraški svet, poln vrtač, s plitvo zemljo in seveda malo vode, tako je občudovanja vredna vztrajnost ljudi, ki so na kmetijah pod takimi pogoji vztrajali in še vztrajajo. Če pri tem še upoštevamo, da je obdelovalna zemlja tod skopa, potem je treba Dobroveljčane še bolj podpreti v želji, da si oskrbijo dobro, zdravo pitno vodo. KS Mozirje si prizadeva naložbo reševati s sredstvi iz samoprispevka, saj drugih nima. Zato je sedaj edin up, da bodo ljudje na Dobroveljah le prišli do vodovoda, uspeh odločanja o tem »da« ali »ne«. Žagar meni, da bi vsakdo ko se bo odločal, moral pomisliti tudi na tiste, ki so v takih težavah kot, denimo ljudje na Dobroveljah, kjer je življenje že od nekdaj trdo in grenko.

No pa še mnenje zapisovalca. V razgovoru z občani v raznih krajih ni bilo občutiti odpora do samoprispevka, nasprotno, ljudje, se zavedajo, da bo napredek v okviru krajevne samouprave mogoč le s skupnimi sredstvi, od drugod jih tudi ni pričakovati.

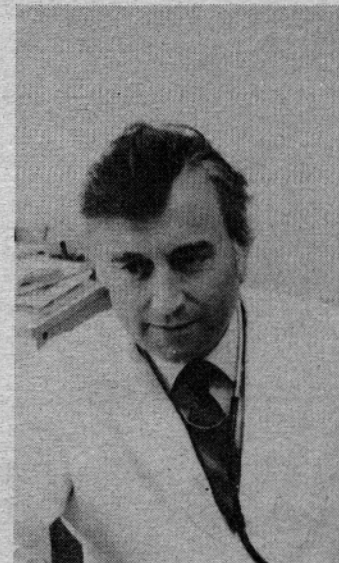
A. V.

Franc Nadvežnik

Jože Bider

Dr. Franc Širko

Ivan Žagar

ZA MOJ KRAJ — 22. MAJ 1988 — ZA MOJ KRAJ — 22. MAJ 1988 — ZA MOJ KRAJ — 22. MAJ 1988

Za boljšo pašo

Pašne skupnosti v KS Luče so dobro razvite. Lastniki živine so že zdavnaj odkrili koristnost tovrstnega povezovanja, saj s skupnimi močmi lažje premagujejo težave, s katerimi se srečujejo. V KS Luče tako obstajajo tri pašne skupnosti: Raduha, Veža in Podrogačec. Program njihovega dela je jasen — obnavljanje in vzdrževanje pastirskih postojank, predvsem pa ureditev gorskih pašnikov, saj je paša na teh pašnikih vedno bolj aktualna. Do sedaj je bilo še največ narejenega pri gradnji pastirskih postojank. 4—5 teh postojank so obnovili, nekatere pa še obnavljajo, pohvalno pa je, da kmetom pri tem pomaga tudi krajevna skupnost, saj je bila pomoč pašnim skupnostim tudi v programu tretjega samopriskevka. Ta pomoč je bila

do sedaj resda simbolična, vendar jo imajo Lučani namen povečati. Zato so jo vnesli v program četrtega samopriskevka. Ta pomoč se bo odražala predvsem v finančnih sredstvih, največji delež pa bodo seveda še vedno nosili kmetje in sicer predvsem s prostovoljnim delom.

V Lučah pravijo, da je zanimanje za pašne skupnosti veliko, saj se čez poletje veliko živine pase v planinah, zato smo prepričani, da se bodo te skupnosti še naprej razvijale. Od takega načina dela ima korist vsa družbena skupnost.

Prav je, da krajevna skupnost namenja finančna sredstva samopriskevka tudi za to dejavnost, saj se je na ta način močno razširil krog tistih, ki neposredno čutijo koristnost združevanja sredstev.

Radmirski gasilci so se lotili zahtevne naloge. Obnavljajo staro šolo, ki bo prebivalcem Radmirja služila za kulturne in družabne prireditve. Ker obnova zahteva kar precejšnja finančna sredstva, so to investicijo vnesli v program naslednjega samopriskevka.

Hram kulture se obnavlja

Na Ljubnem je kulturno izročilo že zelo staro. Prebivalci te krajeve skupnosti so vedno čutili potrebo po kulturnem udejstvovanju, kakor tudi po obiskovanju kulturnih prireditev. Dolgoletno tradicijo imajo na pevskem področju pa tudi z drugimi oblikami umetniškega izražanja so se že poskusili.

Center vseh teh dejavnosti je bil dolga leta Prosvetni dom, ki pa je z leti bil potreben temeljite prenove. Zato so pri Prosvetnem društvu ustanovili gradbeni odbor, ki je pripravil načrt obnove doma. Ta se je pred dnevi zopet sestal, da bi ugotovili, kakšni so izgledi za nadaljevanje oziroma za dokončanje del. V tem trenutku je še kako aktualno, da se čimprej dokonča prav faza obnove, to pa je obnova dvorane. To je toliko bolj pomembno, ker je dvorana sedaj že leto in pol neuporabna za kulturne prireditve in

kino predstave. Vsa največja dela pri obnovi dvorane so sicer že opravljena, sedaj pa so na vrsti dela, ki zahtevajo največ finančnih sredstev. Pri teh pa se seveda zatika. Precejšnja pomoč pri obnovi prosvetnega doma nudi Kulturna skupnost Mozirje, največ sredstev pa je za obnovo namenjenih iz sredstev samopriskevka. Izgleda, da bo največ težav z nabavo stolov za dvorano. Dajes je treba za navaden stol odšteti 6 ali 7 starih milijonov. Za dvorano pa je treba nabaviti najmanj dvesto stolov in po tej računici je potrebno samo za stole zagotoviti najmanj eno milijardo in dvesto milijonov starih din.

Prvi cilj je torej dokončanje dvorane, tako da bodo Ljubenci zopet imeli svoj kulturni hram.

Ko bo ta cilj dosežen, pa pride na vrsto drugi. Ta je izgradnja prizidka k prosvetnemu domu, kjer bi prosvetno društvo dobilo prostore za svojo redno dejavnost — za vaje, sestanke, družabne prireditve. Tudi za ostala društva v kraju bi bila to velika pridobitev. Glavni vir financiranja gradnje prizidka naj bi bila sredstva naslednjega samopriskevka, ne pa tudi edini, saj so člani prosvetnega društva pripravljani vložiti veliko svojega prostovoljnega dela, pomoč pa so obljubile tudi delovne organizacije iz kraja.

Kljub temu, da je dom v gradnji, so bile v tem času organizirane mnoge proslave in prireditve v prostorih osnovne šole. Kulturna dejavnost teče nemoteno naprej oziroma se je še razmahnila. Vendar pa Ljubno sedaj ne more gostiti večjih kulturnih prireditev, kot so pevske revije ali nastopi gledaliških skupin. Zato je, nujno začetno delo izpeljati do konca v zadovoljstvo vseh ljubiteljev kulturnega življenja.

J. P.

R. P.

Za prihodnost šole se ni bati

Če kdo Solčavanom omeni ukinitve njihove šole, se mu ne obeta nič dobrega. Koliko jim šola pomeni, pove tudi dejstvo, da so v svoj program naslednjega samopriskevka vnesli tudi obnovo šolskega objekta.

Solčavani so se bali ukinitve šole, ker je število otrok v tej krajevni skupnosti iz leta v leto padalo. Zdaj pa se je ta proces ustavil. V letošnjem letu imajo v prvem razredu 5 otrok, že v naslednjem šolskem letu pa jih bo 15, tako da se ni bati za prihodnost šole.

Sola je bila zgrajena leta 1948, od takrat pa do danes na njej ni bilo opravljenih večjih vzdrževalnih del. Zato je že v lanskem letu sanitarni inšpektor zahteval najnujnejše posege. Potrebno je bilo obnoviti sanitarije, kuhinjo in zamenjati pod. Ta dela gredo sedaj že h koncu.

Seveda pa obstaja še vrsto drugih opravil, ki jih je treba na šoli urediti. Ko smo se pogovarjali z ravnateljico Osnovne šole Luče, katere podružnica je solčavska šola, prof. Vido Stiglic, nam je povedala, da bo treba v prihodnje

urediti notranjo opremo šole in internata. Notranja oprema internata (postelje, omare) in šole je zastarela in zavzame mnogo preveč prostora, ki bi ga lahko koristno uporabili v druge namene.

Solčavani se dobro zavedajo, da je šola draga in da danes primanjkuje sredstev za obnovo takih objektov, zato so pripravili

prof. Vida Stiglic

jeni prispevati lastna sredstva za objekt, ki za kraj pomeni življenje.

R. P.

Črpalka, kultura, športnorekreacijski center...

Spisek potreb, nujnih nalog, načrtov in želja je dokaj obširen tudi v Gornjem gradu, saj Gornjegraščani s širšo okolico pač ne morejo biti izjema v Gornji Sa-

vinjski dolini. Razvoj seveda ponuja in terja nove naloge, v tej krajevni skupnosti pa jih bolj bolijo stare, neuresničene. Najbrž je pri tem na prvem mestu bencinska črpalka. Pričetek njene gradnje se odlaga že drugo desetletje.

Naj bodo vzroki takšni ali drugačni, to v tem trenutku ni najpomembnejše, zares se velja ozreti v bližnjo prihodnost in izkoristiti možnost, ki jo daje izglasovan samopriskev. V skupnem programu je med pomembnejšimi nalogami tui izgradnja črpalke v Gornjem gradu. Referendumska sredstva bodo namreč osnova za izgradnjo in obenem pogoj za pridobitev sredstev iz drugih virov, kot so Petrol, republiške blagovne rezerve in drugi.

Kaj bi črpalka pomenila za ta del Zadrebke doline ni treba posebej poudarjati. Gorivo je temu

področju na voljo na Ljubnem, do tja je bliže in še cesta je lepša, pa seveda v Nazarjah in Mozirju. Naši jekleni konjički naj bi imeli dovolj goriva v vsakem trenutku, pa vendarle. Zgodi se, da v nujnem trenutku te dragocenosti ni dovolj za daljšo vožnjo, potem pa hitro na Ljubno, ali kam drugam.

Tudi za traktorje in ostale stroje, zlasti kmetijske, velja nekaj takega. Res je, da imajo kmetje doma potrebne zaloge, vendar se je treba tudi po te peljati toliko in toliko kilometrov.

Jože Venišnik pravi o tem takole: »Zakaj in kako si v Gornjem gradu želimo črpalko je jasno. Ni si težko predstavljati denimo kmeta in ostale prebivalce in okoliških zaselkov, ki samo do Gornjega grada potrebujejo tudi do deset kilometrov vožnje, potem pa še nekoliko manj do najbližje črpalke. Le nekoliko na boljšem smo seveda v kraju samem.

Če upoštevamo še turiste in prehodne goste ter obiskovalce, potem je črpalka več kot nujnost. Ta nujnost pa velja praktično za štiri krajeve skupnosti. Na voljo in uslugo bi bila prebivalcem Nove Stifte, Bočne, Gornjega grada in delno najbrž tudi Smartnega ob Dreti. Vsega tega bi se morali zavedati ob glasovanju, ob morebitnem uspehu pa seveda brez odlašanja poprijeti za delo.«

V Gornjem gradu nameravajo del sredstev nameniti tudi za dokončno ureditev spominske sobe v Šteklju. »Veliko dela smo že opravili, soba je pripravljena, manjkajo še vitrine, ki niso prav poceni. Seveda bi bilo še kako lepo in dobrodošlo, če bi lahko obsežno gradivo, ki priča o zgod-

vini našega področja primerno shranili in s tem omogočili, da si ga ogledajo vsi, ki jih bogastvo zgodovinskega izročila zanima.«

Kulturna dejavnost ljudi s tega področja je znana daleč naokrog, prav tako družbena in družabna.

Znan je prireditveni prostor za najrazličnejše prireditve, ki jih pripravljajo društva in drugi krajevni dejavniki, manjka pa mu seveda marsikaj. Zato v Gornjem gradu že pridno gradijo prizidek k prosvetnemu domu, ki ga bodo namenili skladiščem in shrambi za vso opremo, ki jo potrebujejo za prireditve. Prostor v njem bodo dobili tudi prodajni prostori, urediti pa je treba še problem sanitarij. »V programu prihodnjega samopriskevka sredstva za ta namen sicer niso predvidena, vseeno pa velja pohvaliti voljo in zagnanost naših ljudi, predvsem prosvetno in gasilsko društvo, pa TVD Partizan in Smreko, ki pridno delajo in se dokaj uspešno spopadajo z visokimi cenami in ostalimi nevšečnostmi. Vsi trdno upamo, da bo vsem težavam navkljub prizidek nared že do letošnjega čebelarkega praznika.«

Seveda ne kaže zanemariti zanimanja za šport in rekreacijo ter potreb in želja v zvezi s tem. Predvsem v kraju in okolici primerno igrišče. Zato že dalj časa načrtujejo izgradnjo rekreacijskega središča. Prostor pri šoli je zagotovljen, imajo že načrte, ki so zelo zanimivi in nekaj posebnega, imajo pa kup navidez nepremagljivih težav. Samo nujna predstavitev daljnovega bi v tem trenutku veljala trikrat več, kot imajo na voljo sredstev. Velika zagata torej, ki jo bo težko razrešiti, vendar ne obupujejo in vztrajno iščejo

Jože Venišnik

Varno preko Jermanove brvi

Po dveh letih obnavljanja lahko sedaj prebivalci Juvanja varno prečkajo Jermanovo brv čez Savinjo. Ker predstavlja ta brv kar precejšnjo bližnjico za pot na Ljubno, je bilo Juvancem veliko do tega, da bi bila brv varna. Veliko svojega prostega časa in sredstev so vložili v obnovo brvi, svoje pa je prispevala tudi krajevna skupnost Ljubno in sicer iz sredstev samopriskevka. Rezultat tega uspešnega sodelovanja je lepa in varna brv, ki je zavarovana s kovinsko ograjo.

Otvoritev brvi je bila 1. maja in je potekala po starih običajih — z botrom in botrco, ki sta parerezala

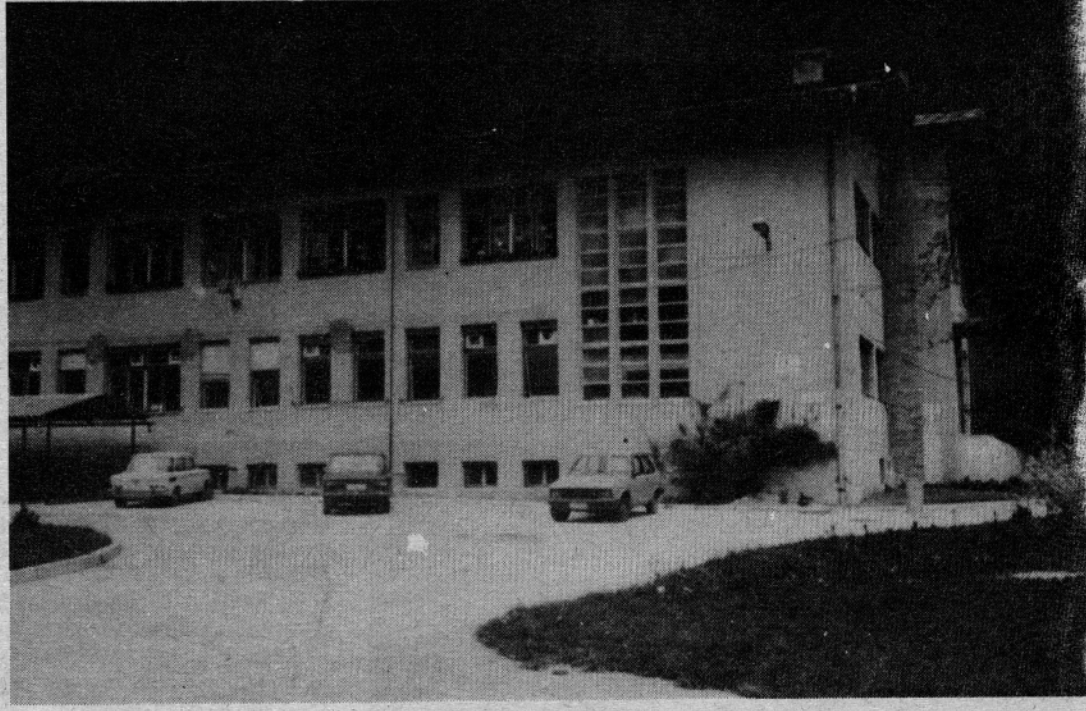
trak in seveda s »frajtonerico«, ki je še posebej dvignila razpoloženje. Vsi udeleženci otvoritve so nato prehodili brv, član gradbenega odbora pa se je v priložnostnem govoru zahvalil vsem, ki so kakorkoli pripomogli, da je Jermanova brv obnovljena.

Vsi, ki delajo v organih krajeve skupnosti Ljubno so zadovoljni, da je celotna akcija uspela in da je tudi Juvanje dobilo objekt, ki je bil delno financiran iz sredstev samopriskevka. Vsa zahvala pa gre predvsem prebivalcem Juvanja, ki so vložili resnično velika sredstva v obnovo tega objekta.

R. P.

Botra je prerezala trak na obnovljeni Jermanovi brvi v Juvanju

V isti stavbi v Solčavi gostujejo šola, vrtec in internat.

Cesta, ki prinaša življenje

Hiša Ivana Rigelnika stoji na vzpetini pri vstopu v Rastke. 58-letni Ivan Rigelnik je kar pravi sogovornik, če želiš zvedeti kaj o razvoju tega kraja, saj je vse svoje življenje preživel v rodnem kraju.

Rastke so po vojni doživljale enako usodo kot številni kraji, ki so odročni in ki so imeli slabo cestno povezavo z večjimi centri. Mladi niso videli perspektive in so odhajali za delom. Število prebivalcev je stalno padalo, mladih pa ni bilo. Tovarne so jih zvale v mesta, čeprav mnogi kasneje niso bili zadovoljni s svojo odločit-

Ivan Rigelnik je eden izmed tistih, ki so precej pripomogli k izgradnji in obnovitvi ceste med Ljubnim in Rastkami. Zato lahko potrdi, kakšnega pomena je ta cesta za krajane, ki se vsak dan vozijo na delo ali po drugih opravkih.

»Cesto smo pričeli obnavljati pred približno desetimi leti. Do tedaj je bila cesta makadamska, ozka in v slabem stanju. S sredstvi samoprispevka in krajanov samih je bila obnovljena celotna trasa ceste od Ljubnega do Rastk, asfaltirana pa do kmetije Tašk. Za asfaltiranje celotnega odseka pa je zmanjkalo denarja. Tistih par kilometrov neasfaltirane ceste do Rastk pa je kar klicalo k obnovi. Luknja pri luknji, blato, kamenje, ki se je rušilo z obronkov — vse to je načenjalo živce voznikom.«

»Lansko leto pa se je le premaknilo« pravi Ivan Rigelnik. »Le malo je še bilo tistih, ki so verjeli, da se bo tudi ta del ceste asfaltiral. Pa se je vendarle. Z asfaltiranjem tega odsepa smo prebivalci tega območja veliko pridobili. Največ pa je vreden občutek, da je bil denar, ki ga mi skupaj zbiramo s samoprispevkom, koristno izkoriščen.«

Cesta je bila dokončana s sredstvi samoprispevka, ki pa za tako veliko investicijo niso zadostila. Zato so kmetije prispevali še les, cestno-komunalna skupnost pa je tudi prispevala lep kupček denarja.

»S tem, ker je cesta asfaltirana, še zdaleč niso rešeni vsi problemi, kateri kar kličejo po rešitvi v našem koncu. Predvsem nas muči pomanjkanje telefonov.«

Ivan Rigelnik je povedal, da se ljudje zavedajo, da se ti problemi ne bodo rešili kar sami od sebe. Zato je po njegovem mnenju pravilna odločitev, da se sredstva zbirajo tudi s samoprispevkom. Posebej še, ker bo večina sredstev ostala tam, kjer se zbira.

R. P.

Luče potrebujejo laboratorij

Ko vstopiš v zdravstveno postajo v Lučah, te najprej pozdravijo kovinski predali, v katerih so shranjeni zdravniški kartoni in druga dokumentacija. Tik ob njih so omare, v katerih so shranjena zdravila. Ko se obrneš okoli, trčiš v pisalno mizo, za katero kraljuje medicinska sestra. Za njo je zavesa, za zaveso pa miza, za katero dr. Anton Zunter pravi, da služi vse mogočim namenom.

»Prostorska stiska v tej ordinaciji je tolikšna, da na tej mizi previjamo gnojne rane, jemljemo kri in če se malo pošalimo, tudi malicamo. V takšnih pogojih deluje le malokatera ordinacija v Sloveniji. Zato je skrajni čas, da se prisopi k razširitvi prostorov. Prizidek, ki je tudi v programu samoprispevka, naj bi služil tako za namene splošne medicine kot tudi zobozdravstva. Prizidek bi bil razdeljen v dva dela. Del za zobozdravstvo bi bil namenjen za protetična dela, večji del prizidka

pa bi uporabili za diagnostično dejavnost — za laboratorij in EKG. V njem pa bi bil tudi depo za zdravila«, nam je o načrtih povedal dr. Anton Zunter.

Kot smo zapisali že v začetku — že samo za zdravnika in medicinsko sestro je premalo prostora, tako, da si lahko zamislimo, kako je tedaj, ko so prisotni tudi čakajoči.

O pomembnosti laboratorija ni treba posebej razglabljati, nič manj pa ni pomemben depo zdravil, ki bi ga lahko z novim prizidkom povečali. S tem bi bila bolnikom prihranjena marsikatera pot na Ljubno ali v Mozirje, saj bi večino zdravil lahko dobili kar v Lučah.

Lučani potrebujejo modernejšo zdravstveno postajo. To je dejstvo in ker se tega še kako zavedajo, so to svojo potrebo vnesli tudi v program krajevnega samoprispevka.

R. P.

Prostorska stiska v lučki zdravstveni postaji je res velika

V bazenu na Kopelcah je sicer voda, vendar bi bilo potrebno kopalnišče korenito obnoviti, da bi kopalci lahko resnično uživali.

Kopelce in sejmišče kličeta po obnovi

Vsak kraj ima kakšen objekt, s katerim se lahko identificira skoraj vsak prebivalec tega kraja. Za Mozirje je eden izmed takih objektov Kopelce. Že pred osemdesetimi leti so se tu zbirali kopalci. Pavla Trogar iz Mozirja ve veliko povedati o razvoju kopalnišča. Ob koncu prejšnjega stoletja so Savinjo zdravniki priporočali za kopanje, češ da je njena voda zdravilna. Dan je bil za kopanje razdeljen v dva dela. Dopoldne so se kopali moški, popoldne pa ženske. Imeli so tudi stolp za skakanje. Voda je bila tako čista, da ni bilo problema na dnu najti prstan ali verižico, če jo je kdo izgubil. In to kljub temu, da je bilo ob Savinji vrsto žag.

Danes je stanje precej drugačno. Voda ni več tako čista in zlatnine ni več mogoče najti na dnu bazena. Že vrsto let nazaj obstojajo načrti za ureditev kopalnišča, saj v Mozirju ugotavljajo, da bazen potrebujejo.

Bazen je dolg kar sedemdeset metrov in le malokateri kraj se lahko pohvali s tako velikim objektom.

Krajevna skupnost Mozirje in Tu-

ristično društvo Mozirje sta si sedaj zastavila nalogo, da bazen z okolico uredita, tako da bi tudi ta del Mozirja dobil lepšo podobo. Prav je, da so se odločili za celovito ureditev kopalnišča, parka ob njem in tudi Sejmišča, ki sedaj nudi kaj klavrnega podobno.

Prvi koraki v tej smeri so že storjeni. Turistično društvo je dalo posameznikom za 25 let v najem počitniške hišice v Kopelcah. Vseh pet je sedaj lepo negovanih, prebarvanih, z lepo urejeno okolico. Kupili so že tudi nekaj klopi, nekaj pa jih še bodo.

Za ureditev Sejmišča že obstojajo resni načrti. Krajevna skupnost Mozirje bo v sodelovanju z društvom konjerejcev, katerega vodi dipl. vet. Edvard Šribar, vzpostavila takšno stanje, kot je bilo nekoč. To pa pomeni, da bodo uredili priveze, posejali travo in posadili še kakšno kostanjevo drevo. Tako bo prostor namenjen za najrazličnejše živinske preglede, pa tudi prireditve in sejme. Prostor bo zelo primeren tudi za sprehode in razvedrilo v naravi.

R. P.

Telefon je nuja

Ciril Kranjc je eden izmed tistih mladih kmetov, ki se ni usražil težaškega dela na kmetiji. Čeprav leži njegova kmetija na nadmorski višini 800 m v Podplanini nad Rastkami, je njegova želja ustvariti moderno kmetijo z dosti živine in kmetijske mehanizacije. Trenutno ima v hlevu 9 glav živine, v kratkem pa se bo to število povečalo še za kakšno glavo. V razgovoru nam je povedal, da je življenje na kmetiji težko in

traja od jutra do mraka, da pa je zadovoljen, ko vidi rezultate svojega dela.

Njegova velika želja je, da bi tudi v tem predelu naše doline dobili več telefonov. Sedaj sta v celotni Podplanini samo dva telefona. Kaj pa pomeni doma telefon za kmeta v odročnih krajih ni potrebno posebej poudarjati. Tudi če sta do najbližjega telefona samo dva kilometra, pa je vendarle neugodno vedno znova prositi soseda za uporabo telefona, kajti ne tako redko je potrebno nujno poklicati veterinarja ali zdravnika, pa tudi kup drugih opravkov lahko opraviš kar po telefonu. Čas je na kmetiji dragocen, živina ne more čakati, isto pa velja tudi za zemljo.

Mnenje Cirila Kranjca je, pa najbrž še marsikaterih kmetov v naši občini, ki čutijo potrebo po telefonu, da je potrebno podpreti akcijo razširitve telefonskega omrežja v naši občini in da bi v ta namen planirali tudi del sredstev, ki se zbirajo s samoprispevkom.

R. P.

Ciril Kranjc

Izgradnja nove šole

Krajani Krajevne skupnosti Rečica ob Savinji so na poveljnih zboru krajanov, za katerega smo se dogovorili, ponovno jasno izpostavili zahtevo po gradnji V. osnovne šole z lokacijo na Rečici ob Savinji. Na zboru krajanov dne 8. 5. 1988 je bilo ugotovljeno, da obstaja realna potreba po gradnji V. osnovne šole. Izgradnja je predvidena v dolgoročnem planu 1986 — 2000, kakor je tudi lokacija predvidena v karti namenske rabe prostora na Rečici ob Savinji.

Res je, da ni določen datum pričetka gradnje, vendar je potrebno tudi ustanoviti gradbeni odbor, kateri bi vodil priprave na to investicijo.

Glede na stališča, katera so bila sprejeta na zboru, je potrebno vnesti v naslednji srednjeročni plan izgradnjo V. osnovne šole kot prioriteto nalogo.

Priprava programske študije za projektno dokumentacijo za razvoj osnovnih šol na območju KS Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji se izdela za KS Rečico ob Savinji.

Glede na to, da so taka stališča in ugotovitve sprejeta, moramo storiti vse, da bo referendum uspel, ker bomo le na ta način zagotovili hitrejši razvoj in izpolnili dolgoletno željo po izgradnji OŠ na Rečici ob Savinji.

KK SZDL REČICA

SAMOPRISPEVEK — lastni prispevek za naš razvoj

22. maja je dan, ko bodo delovni ljudje občine Mozirje glasovali za združevanje sredstev za naš razvoj in lepši jutrišnji dan.

Samoprispevek, ki se uvaja za posamezno krajevno skupnost je predvsem namenjen za zadovoljevanje skupnih potreb posameznega kraja, to je izgradnjo objektov, ki so pomembni za vsakega občana. Brez stalne posodobitve krajevnih cest, obnove vaških vodovodov, ureditve kanalizacije, razširitve PTT omrežja ali izgradnje objektov skupne rabe, bi naša dolina ne bila tako prijazna, saj so to objekti, ki so pomembni za naš sedanji in prihodnji rod.

Samoprispevek opredeljuje prispevek vseh delovnih ljudi v občini in poudarja pomembnost skupnega interesa za nadaljnji razvoj posameznega kraja v občini. Uvaja se v de-

narni obliki in zajema predvsem vire, ki so bili uvedeni že v preteklih treh programih samoprispevka, delno pa tudi nove, ki naj bi pripomogli k enakomernemu zajemanju sredstev od vseh struktur občanov.

Predvideno naj bi tako vsi občani občine Mozirje letno zbrali 666.884 tisoč dinarjev, skupno v petih letih pa 3.334.420 tisoč din, kar pa se v 80% deli na posamezne krajevne skupnosti, 20% pa so skupne naložbe, prevsem gospodarske infrastrukturno-komunalne in objekte družbenih dejavnosti, ki so pomembni za vse občane občine Mozirje. Izračuni priliva sredstev so izdelani na osnovi referendumskih prilivov in izračunov dohodka za leto 1987, in na tej osnovi so povprečne letne obremenitve plačila samoprispevka na posameznega zavezanca naslednje:

Zavezanci	Št. zavezancev	Letni povpr. prisp. na nosilca din	v %
Delavci			
delavci v združenem delu	5.663	80.520	68,4
delavci v zasebnem delu	290	54.389	2,3
Upokojenci	1.735	33.412	8,7
Kmetje			
katastrski dohodek	2.580	3.546	1,4
gozdna proizvodnja v m ³	—	15.131	5,7
kmetijska proizvodnja	—	16.291	6,4
Obrt			
dejanski dohodek	311	107.945	5,0
pavšal (storitve)	145	28.503	0,5
Počitniške hišice	143	78.552	1,7

Poudarjamo pa, da je pomembnost akcije v skupnem cilju, da želimo nadaljevati že v preteklosti zastavljene programe, za uporabnejšo, udobnejšo in lepšo podobo našega kraja.

Prikaz plačila samoprispevka po posameznih kategorijah občanov podajam zato, ker nastajajo različna mnenja o neenakomerni obremenitvi posameznih zavezancev. Poudarjam, da so izračuni dohodkov izdelani na osnovi ugotovljenih povprečnih dohodkov za preteklo leto in prikazujejo, koliko samoprispevka povprečno plača delavec, upokojenec, kmet, obrtnik in last-

nik počitniške hišice. To pa pomeni, da posameznik prispeva več ali pa tudi manj. Logično je, da se bodo zneski spreminjali v skladu s prejetimi dohodki, ki so osnova za odmero samoprispevka.

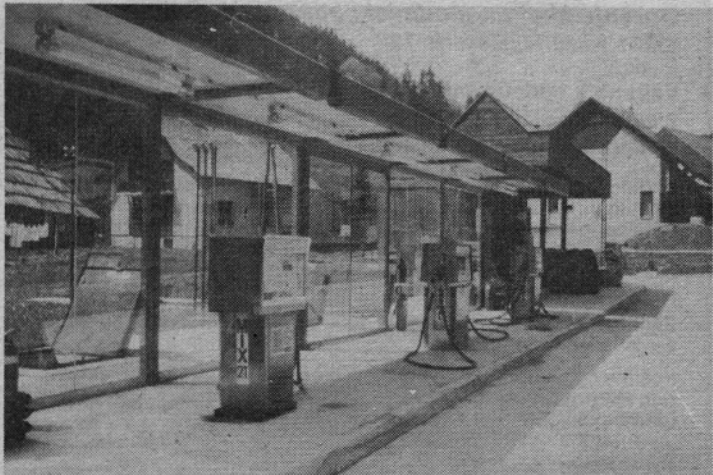
Izračuni so izdelani na osnovi znanih podatkov iz preteklega leta in v povprečju kar sicer pomeni, da nekdo da tudi več ali manj. Logično je, da se bodo zneski spreminjali v skladu s prejetimi dohodki, ki so osnova za odmero samoprispevka.

Predsednik skupščine občine Mozirje
Boršnak Anton

Na tem mestu naj bi stala nova mala hidroelektrarna

ZA MOJ KRAJ — 22. MAJ 1988

Bencinska črpalka v Solčavi

Gorivo je sedaj pri roki

Kmetije v okolici Solčave so raztresene na širokem področju. Nekateri kmetje imajo do Solčave tudi 20 in več kilometrov. Imajo pa tudi traktorje, avtomobile in druge kmetijske stroje, ki pa so brez vsakega haska, če nimajo goriva. Zato si lahko zamislimo, kako nujno so Solčavani potrebovali bencinsko črpalko. 20 km do Solčave in potem še vsi kilometri do Ljubnega, kjer je bila najbližja bencinska črpalka — saj so kmetje samo za pot do črpalke porabili polovico nabavljenega goriva.

Danes pa je v Solčavi čisto drugače. Ker je bila želja in potreba po bencinski črpalki velika, tudi ni bilo nerešljivih problemov pri financiranju izgradnje tega objekta. Sredstva samopriskevka so bila tista osnova, na kateri se je gradilo. Ta še zdaleč niso zadostovala, vendar so bila pomembna zato, ker so k financiranju pristopili Petrol, vojska, z enkratno darovalno akcijo pa so Solčavani še dodatno prispevali manjkajoča sredstva.

Tone Cigala, 40-letni Solčavan, ki dela na bencinski črpalki v Solčavi se še spominja dni, ko so kmetje s sodi hodili po gorivo na Ljubno.

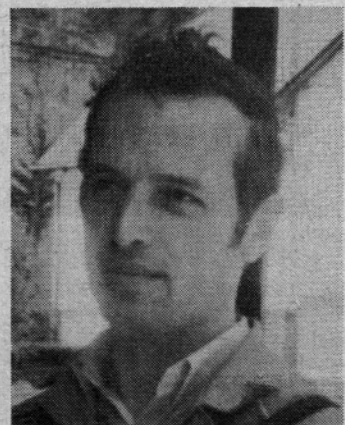
»Bencinska črpalka je bila predana namenu v septembru leta 1986. S tem je bila uresničena davna želja vseh kmetov in prebivalcev Solčave in okolice. V zimskem času je črpalka odprta trikrat na teden, v času turistične sezone pa je odprta vsak dan.

Jasno je, da je tudi za razvoj turizma bencinska črpalka še kako pomembna. Poleg tega na naši črpalki prodajamo tudi drugo

blago. Pa še več bi ga lahko prodali, če bi ga le imeli kje uskladiščiti,« nam je povedal Tone Cigala.

V zvezi s solčavsko bencinsko črpalko bi bilo resnično potrebno narediti še marsikatero stvar. Omenili smo že potrebo po skladišču za material, zelo pa pogrešajo tudi sanitarije, ki jih sedaj sploh ni.

V zvezi s tem je Tone Cigala pristavil: »Nekaj se govori, da bi te probleme rešili že letos in sicer

Tone Cigala

z novim objektom, ki bi zamenjal sedanji kontejner, ki resnično ne sodi v to alpsko okolje, kljub temu, da ima sedaj bencinska črpalka malo lepšo podobo, kot pa ob otvoritvi.

Solčavani so sredstva samopriskevka in še dodatna lastna sredstva dobro naložili. Že samo podatek, da v zimskih mesecih prodajo na črpalki okoli 12 ton goriva, v poletnih pa celo 30 ton goriva, so zgovoren dokaz o potrebnosti bencinske črpalke.

R. P.

Izkoristiti vodne vire

Vsaka kilovatna ura elektrike, ki jo danes proizvedejo male hidroelektrarne, je zlata vredna. Tega se dobro zavedajo tudi v Solčavi. Zato je njihova želja, da bi zopet usposobili hidroelektrarno Rogovilec. Do leta 1966 je na mestu, kjer planirajo izgradnjo male hidroelektrarne, že obratovala turbina, ki je poganjala žago in dajala elektriko tudi za del Robanovega kota. Potem je bila žaga požgana in vse od takrat Solčavani razmišljajo o postavitvi novega objekta.

Član sveta KS Solčava Franc Podbrežnik nam je pripovedoval o načrtih za izgradnjo. Krajevna skupnost je vnesla gradnjo male hidroelektrarne Rogovilec v program naslednjega samopriskevka. Zavedajo pa se, da sami takega finančnega bremena ne bodo zmogli. Zato iščejo soinvestitorja. Pred nekaj leti je bila resni investitor Iskra, ki pa se je kasneje premislila. Danes so izgledi precej boljši, saj potekajo razgovori z GLIN-om iz Nazarij, ki bi ob hidroelektrarni postavil tudi manjši obrat. Po načrtih naj bi ta GLIN-ov obrat proizvajal finalne proizvode, električno energijo pa bi pridobival pod zelo ugodnimi pogoji. Takšen obrat bi bil za Solčavo seveda zelo velika pridobi-

Franc Podbrežnik

sami vsega dela ne bodo zmogli, zato pričakujejo polno pomoč soinvestitorja.

Kako koristne so male hidroelektrarne pa naj pove podatek, da trenutno gradijo v krajevni skupnosti Solčava kar pet malih hidroelektrarn.

R. P.

O cestnem in komunalnem gospodarstvu

Delegati skupščine SIS cestnega in komunalnega gospodarstva občine Mozirje so v preteklem mesecu na svoji 6. seji med drugim obravnavali poročilo o realizaciji finančnega plana SIS cestno komunalnega gospodarstva občine Mozirje za leto 1987. Čeprav se realizacija tega plana nanaša na gospodarjenje s sredstvi v preteklem letu, le želimo v strnjeni vsebini seznaniti bralce z namenom in porabo združenih sredstev.

Sredstva skupnosti so bila v letu 1987 združena v višini 416.984 tisoč din, kar je 68,3% več, kot so bili doseženi prihodki v predhodnem letu.

Skladno z letnim planom so bila sredstva porabljena za potrebe skupne komunalne rabe v skupnosti in krajevnih skupnostih, za namen individualne rabe in za cestno dejavnost.

Sredstva skupne komunalne rabe v višini 71.000.000 din so se poleg dogovorjenega programa vzdrževanja javne razsvetljave in kontejnerskega odvoza odpadkov na osnovi priliva po trimesečjih nakazovalnih krajevnim skupnostim za vzdrževanje pokopališč, zelenic in drevoredov. Enako so se na osnovi letnega plana oz. po samoupravnih sporazumih sproti nakazovala dogovorjena sredstva za urbanistično, geomehansko in geodetsko dokumentacijo, za vzdrževanje prometnih poti po KS in za vzdrževanje nihalke Golte. S 1. julijem lanskega leta je bil dogovorjen tudi aneks k SaS o temeljnih plana skupnosti za dodatno združevanje sredstev za vzdrževanje Savinjskega gaja, tako so znašala namenska sredstva za sofinanciranje Savinjskega gaja v lanskem letu 7.559.000 din.

Ker smo v tem srednjeročnem obdobju prešli na združevanje sredstev za individualno komunalno rabo na BOD iz čistega dohodka, ki pa je negotov in razpoložljiv šele po zaključnem računu, so bila v preteklem letu razpoložljiva sredstva združena v letu 1986. Sredstva, ki so bila združena v višini 12.485.000 din so bila v glavnem porabljena za sofinanciranje objektov individualne komunalne rabe v DO Komuna in krajevnih skupnostih in sicer za: izgradnjo vodovoda Brdo v KS Smartno ob Dreti, sanacijo vodovoda v KS Solčava, obnovo mostu v KS Bočni, sanacijo zajetja Letošč, odlagališča v Podhomu, pokritje izpada dohodka na odvozu smeti za predhodno leto, sofinanciranje mrliške

vežice v Gornjem grdu ter sofinanciranje projektne dokumentacije za čistilne naprave.

Cestno področje — v občini je 79,57 km regionalnih in 103,41 km lokalnih cest, katerih upravljalet je Cestno podjetje Celje. V začetku preteklega leta so vse regionalne ceste v SRS ponovno prešle v pristojnost urejanja Skupnosti za ceste Slovenije, tako da se v SIS CKG občine Mozirje združujejo le finančna sredstva za vzdrževanje lokalnih cest v občini. Za vzdrževanje lokalnih je bilo v preteklem letu 134.529.000 din. Poleg sredstev za vzdrževanje se po SaS o temeljnih plana skupnosti v občini združujejo še sredstva za posodobitev cest, ki so bila v minulem letu v višini 83.743.000 din porabljena v glavnem za naslednja dela: asfaltiranje ceste v Rastkah v dolžini 1,51 km, obnova propusta (mostu) na cesti v Podvolovljeku v dolžini cca 32 m, popravilo zadrečke ceste in ceste Homce, postavitev svetlobnih signalov v Mozirju in Ljubnem. Iz sredstev amortizacije cest pa je bila soinvestirana posodobitev že omenjene ceste v Rastkah in obnova mostu (Prodnik) na tej cesti. Enako so bila za obnovo tega mostu porabljena finančna sredstva v znesku 6.450.000 din, ki jih je po SaS za razvoj manj razvitih območij, skupnosti nakazala Skupnost za ceste Slovenije. Za obnovo objektov na »krajevnih cestah« je bilo v lanskem letu krajevnim skupnostim odobreno iz sredstev za posodobitev cest 11.300.000 din.

Na koncu je potrebno poudariti problem kroničnega pomanjkanja denarja za vzdrževanje cest v občini. Kljub dobri, strokovni in racionalni organizaciji upravljalca lokalnih cest, se njihovo vzdrževanje, upoštevajoč finančna sredstva, izvaja v zelo skrčenem obsegu, tako da cestišča in cestni objekti iz leta v leto bolj propadajo. Verjetno bo na tem področju potrebno razmišljati še o racionalnejšem in preventivnem vzdrževanju, v tesnejši povezavi s krajevnimi skupnostmi.

Dokaj neurejeno je tudi financiranje in vzdrževanje gozdnih in bivših »krajevnih cest« širšega značaja, katere ni zajel zakon o cestah. Gozdno gospodarstvo, krajevne skupnosti in drugi uporabniki pa nimajo v ta namen potrebnega denarja.

FRANC POZNIČ

Alojz Zavolovšek — Savinjski gaj 1988 — z razstave v Titovem Velenju ob slikarjevi 60-letnici

Zavolovškova razstava v Velenju

Poročali smo že o življenjskem jubileju našega slikarja Alojza Zavolovškega. Tokrat namenamo pozornost razstavi, ki jo je ob njegovem jubileju pripravil Kulturni center Ivan Napotnik v Titovem Velenju.

Otvoritev razstave je bila lepo, kulturno doživetje. Delo umetnika je v strnjenih mislih predstavila Milena Koren-Božiček, nekaj vsebine iz teh uvodnih besed bomo v nadaljevanju povedali. Prijetno je zokrožil to vzdušje še Rudarski oktet s svojim pevskim nastopom. Številni obiskovalci so potrdili sloves, ki ga uživa Alojz Zavolovšek prav v Velenju, kjer je dolgo delal kot likovni pedagog in kustos.

Ob tej priliki je izšel tudi katalog o pregledni razstavi umetnika. O katalogu lahko rečemo le najboljše, saj je dostojno predstavil dela iz bogatega opusa Zavolovške. Tudi uvodne besede Milene Koren Božiček so pripomogle k popolnejšemu razumevanju umetniške poti jubilaranta. Tako grafično, kot vsebinsko je katalog zelo

dober, saj nudi bralcu izčrpen pregled umetnikovih stvaritev, od teh so štiri barvne reprodukcije, pa tudi platnična stran je opremljena z barvno reprodukcijo, kar pripomore k bogatemu vtisu, ki ga človek dobi, ko vzame katalog v roke.

Milena Koren-Božiček je o umetniku med drugim zapisala: »Vseskozi ostaja Alojz Zavolovšek kot pedagog in slikar zvest akvarelu. Kot velikega ljubitelja narave ga je mogoče srečati z akvarelnim blokom, barvami in trinožnikom, ko še išče motiv ali pa že ustvarja, največkrat v svojem priljubljenem kraju Mozirju... Ob tej razstavi se Alojz Zavolovška s hvalečnostjo spominjamo tisti, ki smo bili in so še deležni njegovega pedagoškega dela in prijateljskega sodelovanja...«.

Otvoritve razstave so se udeležili številni prijatelji umetnika, pa tudi predstavniki kulturnega življenja Velenja in Mozirja.

A. V.

Vabilo na taborjenje

Taborniški ODRED SAVINJSKIH PARTIZANOV organizira od 18. julija — 30. julija 1988 svoje letno taborjenje v Rovinju. Cena za teh 13 dni v šotorih pod borovci, ob štirih obrokih hrane na dan in s plačano vožnjo na enega izmed otokov znaša:

130.000.— din na osebo.

Ker bomo letos taborili skupaj s svojimi gosti — taborniki iz Kúrtne (ZRN) — je število prijav omejeno. Vabljeni so v prvi vrsti taborniki iz naših enot v Nazarjah, Mozirju in na Rečici. V kolikor teh ne bi bilo dovolj, z veseljem sprejmemo tudi ostale.

Za zainteresirane prosimo, da se čimprej prijavijo in vplačajo prvih 40.000.— din pri naslednjih naših vodnikih in mentorjih:

Mozirje: Miha Majetič, Zvonka Kladnik (na osnovni šoli)

Nazarje: Helena Prepadnik, Stanka Hlačun

Rečica: Bernarda Zajc, Anica Krefl Bider.

Podrobnejše informacije dobite na vpisnih mestih in v naslednji številki Savinjskih novic.

Anica Krefl Bider

Prireditve v mesecu mladosti

Petek, 20. maj 1988 ob 16.00 uri v Delavskem domu v Nazarjah

— okrogla miza o štipendiranju, zaposlovanju in pripravi študentstva

Petek, 27. maja 1988 ob 16.00 uri v Delavskem domu v Nazarjah

— okrogla miza o ekologiji in turizmu

Sreda, 25. maja 1988 ob 9.00 uri sprejem pionirjev v ZSMS v Kulturnem domu v Mozirju

ZKO občine Mozirje in OK ZSMS Mozirje pripravljata ob tem občinsko revijo plesnih skupin.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

(Odbor za planiranje in gospodarjenje)

Na podlagi 11. člena pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje in na podlagi letnega plana 1988 Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje se razpisuje

Natečaj

za posojilo iz združenih sredstev vzajemnosti v znesku 165.600.000 din za naslednje namene:

- posojila organizacijam združenega dela in delovnim skupnostim za nakup oz. gradnjo stanovanj v družbeni lasti in premostitvena posojila družbenim investitorjem družbeno usmerjene stanovanjske gradnje, za čas gradnje;
- posojila delavcem za nakup in gradnjo stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti;
- posojila za prenovo stanovanj in stanovanjskih hiš v družbeni ali zasebni lasti pod pogojem, da se z njimi poveča stanovanjska površina ali število stanovanjskih prostorov ali uporabi kvalitetnejša izvedba toplotnih izolacij oz. racionalnejši način ogrevanja.

Razpisna natečajna vsota znaša:

- za kreditiranje gradnje, nakupa in prenove stanovanj in stanovanjskih objektov v družbeni lasti ter premostitveno kreditiranje družbenim investitorjem stanovanjske gradnje 110.000.000 din,
- za kreditiranje gradnje, nakupa in prenove stanovanj in stanovanjskih hiš v zasebni lasti 55.600.000 din.

Posojilo lahko dobijo:

- DO in DS s sedežem v občini, ki izpolnjujejo pogoje »Pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje« in ki predložijo vlogo za posojilo in plan v katerem je plan dohodka, finančni plan in plan financiranja stanovanjske gradnje.
- Investitor družbenousmerjene stanovanjske gradnje kot premostitveno posojilo za čas gradnje vendar največ do 2. let.
- Delavci, ki združujejo delo v TOZD in DS, ki združuje sredstva vzajemnosti v občini Mozirje;
- Delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi v lasti občanov in pri njih zaposleni delavci, ki združujejo sredstva vzajemnosti pri SSS občine Mozirje.

Na natečaj pod II. lahko kandidirajo le interesi, ki izpolnjujejo pogoje »Pravilnika o pogojih in merilih za pridobitev posojil iz združenih sredstev vzajemnosti v občini Mozirje« in ki predložijo:

- vlogo z opisom stanovanjskih razmer in namen porabe posojila;
- dokazilo o namenskem varčevanju pri banki;
- kupoprodajno pogodbo, če kupujejo stanovanje;
- gradbeno dovoljenje, če gradijo stanovanjsko hišo ali prenavljajo, z veljavnim predračunom projektanta oz. izvajalca ali nadzornega organa za adaptacijo;
- izjavo o vsoti že pridobljenih bančnih in drugih kreditov za stanovanjski namen;
- podatke o zaposlitvi in dohodku interesentov v preteklem letu;
- podatke o skupnih dohodkih članov družine v preteklem letu;
- zemljiškoknjižni izpisek.

Natečaj za posojila traja do vključno 10. 6. 1988. Prijave na natečaj prispele po tem datumu, ne bodo upoštevane. Vloge za priglasitev na natečaj sprejema LB — Temeljna banka Velenje — Ekspozitura Mozirje, kjer lahko udeleženci dobijo vsa pojasnila v zvezi z natečajem.

Pristojni odbor pri Samoupravni stanovanjski skupnosti bo obravnaval vloge, udeleženci natečaja bodo po zaključku natečaja, skladno s tonamenskim pravilnikom, s sklepom obveščeni o dodelitvi posojila.

Ugovore na navedene sklepe bo reševal zbor uporabnikov skupščine SSS.

Samoupravna stanovanjska skupnost
občine Mozirje

SOZD MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA KZ MOZIRJE

objavlja
prosta dela in naloge

V TOZD BLAGOVNI PROMET:

1. Gozdni delavec

V TOZD TRGOVINA GOSTINSTVO:

- Natakar**
za nadomeščanje po Zadrecki dolini
- Snažilka**
s 4-urno zaposlitvijo v gostilni v Lučah
- Kuhar-natakar**
za določen čas za bife v Bočni

Pogoji za zasedbo so:

- pod 1) kvalificiran ali priučen gozdni delavec z delovnimi izkušnjami — poskusno delo dva meseca
- pod 2) gostinski delavec s poklicom kuhar ali natakar — poskusno delo dva meseca
- pod 3) nekvalificirana delavka z bivališčem v Lučah ali bližnji okolici — poskusno delo en mesec
- pod 4) gostinski delavec s poklicom kuhar ali natakar — poskusno delo dva meseca.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite kadrovski službi zadruga do 31. maja 1988.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v osmih dneh po poteku roka za prijavo.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

(Komisija za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev zaposlenih v zasebnem sektorju)

Na podlagi Samoupravnega sporazuma o temeljih plana Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Mozirje za obdobje 1988—1990, po sklepu komisije za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev zaposlenih v zasebnem sektorju in po letnem planu SSS za leto 1988 se razpisuje

Natečaj

za posojila za nakup stanovanj v etažni lastnini, za posojila za novogradnje in adaptacije stanovanj v lasti delavcev zaposlenih v zasebnem sektorju v občini Mozirje.

Natečajna vsota znaša 31.000.000 din.

Posojilo lahko dobijo delovni ljudje, ki samostojno opravljajo dejavnost z osebnim delom s sredstvi v lasti občanov in pri njih zaposleni delavci, ki združujejo stanovanjska sredstva pri SSS občine Mozirje.

Na natečaj lahko kandidirajo le interesi, ki izpolnjujejo pogoje namenskega pravilnika in ki predložijo:

- vlogo z opisom stanovanjskih razmer in namen porabe posojila;
- dokazilo o namenskem varčevanju pri banki;
- kupoprodajno pogodbo, če kupujejo stanovanje;
- gradbeno dovoljenje (potrdilo o priglasitvi del pristojnega občinskega organa, da ni potrebno gradbeno dovoljenje), če gradijo stanovanje oz. stanovanjsko hišo ali prenavljajo, z veljavnim predračunom projektanta oz. izvajalca ali nadzornega organa za adaptacijo;
- izjavo o vsoti že pridobljenih bančnih in drugih kreditov za stanovanjski namen;
- podatke o zaposlitvi in dohodku, interesentov v preteklem letu;
- podatke o skupnih dohodkih članov prosičeve družine v preteklem letu;
- zemljiškoknjižni izpisek.

Natečaj za posojila traja do vključno 10. 6. 1988. Prijave na natečaj prispele po tem datumu, ne bodo upoštevane. Vloge za priglasitev na natečaj sprejema LB — Temeljna banka Velenje — ekspozitura Mozirje, kjer lahko udeleženci dobijo vsa pojasnila v zvezi z natečajem.

Pristojna komisija pri Samoupravni stanovanjski skupnosti bo obravnavala vloge in izvedla ogled bivalnih pogojev interesentov.

Udeleženci natečaja bodo, po zaključku natečaja, s sklepom obveščeni o dodelitvi posojila.

Ugovore na navedene sklepe bo reševal zbor uporabnikov skupščine SSS.

Samoupravna stanovanjska skupnost
občine Mozirje

VZGOJNOVARSTVENA ORGANIZACIJA MOZIRJE

Obvestilo

Vzgojnovarstvena organizacija Mozirje obvešča, da bo vpis otrok za sprejem v vrtec za mesec september že v mesecu maju in juniju.

Starše, ki rabijo v jeseni varstvo za svojega otroka, obveščamo, da naj pošljejo pismene prošnje za sprejem v vrtec na naslov VVO Mozirje, 63330 Mozirje.

Prošnja naj vsebuje priimek in ime otroka, rojstne podatke otroka, datum od kdaj želijo varstvo in ime kraja, kjer bo otrok obiskoval vrtec.

Starše, ki bodo rabili varstvo v oddelku otrok do dveh let, vljudno prosimo, da si prihranijo 1—2 dni letnega dopusta, da bodo otroka navadili na spremembo okolja.

VVO Mozirje vrši celodnevno varstvo otrok od 5.30 ure do 14.30 ure. Poleg tega imajo starši, ki za svojega otroka ne rabijo varstva, temveč vzgojni program, možnost vpisa otroka v skrajšan vzgojni program, ki traja od 8. do 11.30 ure.

Vpis otrok za sprejem v vrtec za mesec september je do 30. 6. 1988.

DELAVSKA UNIVERZA MOZIRJE

Obveščamo organizacije združenega dela in občane, da informativno vpisujemo v sledeče izobraževalne oblike:

- šole srednjega usmerjenega izobraževanja:**
 - SKR program kmetovanje, smer: kmetovalec, kmetovalka-gospodinja (II.)
 - SKR program priprava, predelava in obdelava kovin, smer: obdelava kovin (II.)
 - SKR program obdelovanje lesa, smer: obdelovalec lesa (II.)
 - SR program lesarstvo, smer: lesar širokega profila (IV.)
 - SR program poslovno-finančna in trgovinska dejavnost, smer: ekonomski tehnik (V.)
- višje šole: višja upravna šola**
- tečaje in preizkuse znanja iz varstva pri delu — osnovne in obnovitvene**
- ostale oblike funkcionalnega usposabljanja delavcev:**
 - strojepisni tečaj za začetnike in delavce v administraciji
 - tečaj slovenskega jezika za pisarniško poslovanje
 - tečaj za skladiščnike v OZD
 - tečaj za člane inventurnih komisij
 - tečaj za voznike villičarjev
 - tečaj in izpit za voznike motornih čolnov

Navedene oblike izobraževanja bomo organizirali v primeru, da bo zadostno število prijavljenih kandidatov.

Prijave sprejemamo vsak dan, razen sobote in nedelje od 6. do 15. ure ter ob sredah od 6. do 17. ure.

Zglasite se lahko osebno ali po telefonu na številki 831-962 in 831-938.

gorenjemga

Gorenje Mali gospodinjiski aparati, Nazarje, p. o. 63331 Nazarje, Nazarje 120

Vabimo k sodelovanju v naravno čisto Nazarje v ekonomsko čvrsto Gorenje

V delovni organizaciji Gorenje Mali gospodinjiski aparati smo zaključili veliko naložbo v nove raziskovalno-razvojne in proizvodne zmogljivosti, zato vabimo h sodelovanju strokovnjake z višjo in visoko strokovno izobrazbo, a tudi magistre in doktorje znanosti — za področja elektro in strojne stroke, kemije in poslovne informatike.

Zagotovili bomo dobre pogoje dela. Obstajajo možnosti za stanovanje in gradnjo hiše.

Pošljite pisno ponudbo na naslov: Gorenje Mali gospodinjiski aparati, Kadrovski sektor, Nazarje 120, 63331 Nazarje. Lahko pokličete tudi s telefonom: (063) 831-700.

Premislite:

odločili se boste za delo v eni naših najlepših dolin.

Premislite:

odločili se boste za ekonomsko čvrstvo podjetje in za zadovoljitev vaših strokovnih hotenj.

Premislite:

odločate se za dobre sodelavce, ki vas z veseljem pričakujejo.

Gradbinci pozor!

INGOTIM

opravlja vsa inštalacijska dela

- vodovodno napeljavo
- električne napeljave
- centralno napeljavo
- sončna ogrevanja

Izdelujemo solidno in hitro.

INGOTIM, Notranjska 51, Vrhnika
tel.: (061) 752-412, 751-216

MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA KMETIJSKA ZADRUGA MOZIRJE

Razpis štipendij za šol. leto 1988/89

Razpisujemo štipendije za naslednje poklice oz programe:

Poklic	Stop. zaht.	Št. štip.
1. Oblikovalec kovin	IV	1
2. Kuhar	IV	2
3. Natakar	IV	2
4. Prodajalec	IV	4
5. Ekonomski tehnik	V	1
6. Dipl. ekonomist	VII	1

Prošnje za kadrovske štipendije naj kandidati vložijo na obr. DZS SPN-1 najkasneje do 15. 7. 1988. Prošnji naj priložijo zadnje šolsko spričevalo ter potrdilo o vpisu v šolo.

Obvestilo

Konferenca OO sindikata Mercator — ZKZ Mozirje obvešča vse svoje upokojujence, da jim ponuja možnost letovanja v počitniških prikolica, ki se nahajajo v avtokampih Stoja pri Pulji in Lanterna pri Poreču po 20. 8. 1988 ter v Poljani na Malem Lošnju po 29. 8. 1988.

Prijavite se lahko do 31. 5. 1988 v splošnem sektorju v Mozirju.

Obvestilo

Zavezance, katerim se odmerja davek iz kmetijske dejavnosti obveščamo, da bomo v letu 1988 prvič sami opravili odmero davka in prispevkov iz kmetijske dejavnosti z lastnim računalnikom, medtem ko nam je v preteklih letih odmero opravljal Zavod za avtomatsko obdelavo podatkov v Celju.

Ker sodi navedena odmera med strokovno-tehnično zahtevnejše računalniške obdelave, nastopajo pogoste nepredvidene in objektivne težave oziroma napake, za katere se zavezancem vnaprej opravičujemo.

Zavezance prav tako obveščamo, da se bo zaradi novega in nespremenljivega programa za kmetijsko odmero, naslov zavezanca na odločbi in položnici glasil na eno ime in priimek, čeprav je lastnikov konkretnega zemljišča lahko več.

V primeru dodatnih pojasnil se lahko zavezanci zgledajo na Upravi za družbene prihodke Mozirje.

Prosimo za razumevanje! Uprava za družbene prihodke
SO Mozirje

DRUŠTVO UPOKOJENCEV MOZIRJE

Obvestilo

vsem članom Društva upokojencev Mozirje, da bomo tudi letos nadaljevali z rekreativno dejavnostjo, kot je peš hoja in kolesarjenje, vsako drugo soboto v mesecu in sicer:

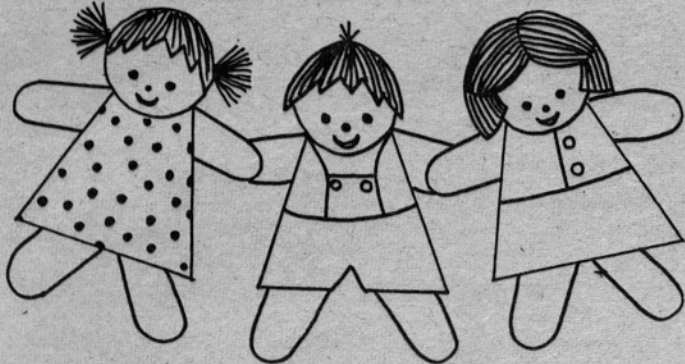
sobota 14. 5. 1988	peš hoja
sobota 11. 6. 1988	kolesarjenje
sobota 9. 7. 1988	peš hoja
sobota 13. 8. 1988	kolesarjenje
sobota 10. 9. 1988	peš hoja
sobota 8. 10. 1988	kolesarjenje
sobota 12. 11. 1988	peš hoja

Zbirno mesto bo kot običajno ob 15. uri na avtobusni postaji pred Celinšekom!

Vse upokojujence — ljubitelje tovrstne rekreacije, vabimo k udeležbi!

Komisija za družabno dejavnost
pri DU Mozirje

RAJAJMO, RAJAJMO V TOPLI POMLADI, RAJAJMO, RAJAJMO VRTEC VAS VABI

21. MAJA 1988 OB 10. URI V SAVINJSKI GAJ, KJER BODO PLESALI IN PELI OTROCI IZ VSEH VRTCEV V NAŠI OBČINI. VLJUDNO VABLJENI

Domače znanje

Naši obrtniki so že od nekdaj sloveli po znanju in sposobnosti. Med take sodi gotovo ljubenski kolar Martin Marolt, ki je imel svojo delavnico nad Ljubnico, na številki 150. Uporabljal je vodno silo za pogon svojih strojev. Kot obrtnik je delal preko 40 let, med vojno pa je bila pri njem partizanska »cvekfabrica«, izdeloval je za potrebe partizanskih čevljarjev lesene cveke.

Kakšno znanje je imel Marolt, je razvidno tudi iz dejstva, da je

izdeloval razne poljedelske stroje, že 1939 je izdelal po svoji zamisli tovorni voz »gumar«, lotil se je celo izdelave skobelnega stroja, kot je razvidno s slike. Marolt ni bil le rokodelca, bil je tudi sposoben konstruktor, saj so njegove mlatilnice bile zelo iskane. Stroje-gradnja v kolarski delavnici tiste čase ni bila pogost pojav, torej je ljubenski mojster res bil »mojster« svojega poklica.

A. V.

Pevci so zapeli

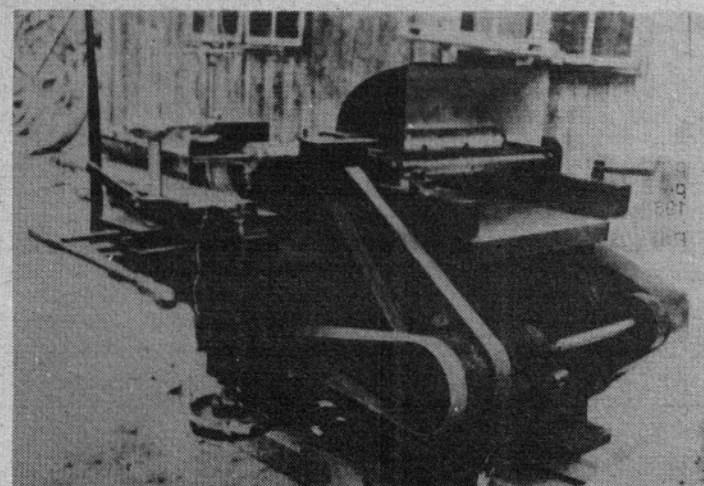
Revija odraslih pevskih zborov občine Mozirje je dogodek, katerega komajda čakajo številni pevci naših zborov. Pa ne samo pevci, pač pa tudi poslušalci — ljubitelji ubranega petja. Da je to res, je dokazala tudi letošnja revija, ki je bila tokrat v Bočni. Tamkajšnja dvorana je bila skorajda premajhna za vse, ki so želeli uživati v lepem petju. Prav vse nastopajoče so številni poslušalci nagradili z bogatim aplavzom.

Letos se je predstavilo 10 zborov iz naše občine in sicer 4 moški pevski zbori (Bočna, Luče, Ljubno in Mozirje), 1 mešani (Mozir-

je), trije ženski (Luče, Bočna, Ljubno) ter dva dekliška pevski zbori (Nazarje, Rečica).

Nesporna je ugotovitev, da je kvaliteta zborovskega petja v naši občini v nenehnem porastu. Največ zaslug za to imajo seveda zborovodje, ki posvečajo veliko svojega prostega časa za delo z pevci. Še posebno pa je pohvalno, da je letos v zborih nastopilo veliko število mladih pevcev, kar priča, da se pevska kultura prenaša iz roda v rod in da se nam za njeno bodočnost ni treba bati.

R. P.

Skobelni stroj, izdelek mojstra Martina Marolta z Ljubnega

Priznanja ob prazniku

Na osrednji občinski proslavi ob Dnevu OF in Prazniku dela v Gornjem gradu so bila podeljena tudi priznanja.

Srebrni znak OF so prejeli: Peter Cajner iz Šmartnega ob Dreti, Jakob Filač iz Gornjega grada, Franc Gracun iz Luč, Helena Kralj iz Ljubnega, Rafko Krznar iz Nove Štite, Franc Planovšek iz Lačje vasi, Zala Toš iz Ljubnega, Anton Venek iz Mozirja in Slavko Žagar iz Mozirja.

Srebrni znak Zveze sindikatov so prejeli:

Jozica Veber (OO ZS Savinja Mozirje), Vida Orlovič (OO ZS GLIN DSSS Nazarje), Rudi Šverc (OO ZS Transport in gradnje GG Nazarje), Stanko Stergar (OO ZS TOZD Gozdarstvo Luče, GG Nazarje), Martina Hrašnik (OO ZS Elkoj Konfekcija Mozirje), Aleksander Videčnik iz Mozirja in Osnovna organizacija Zveze sindikatov Gorenje MGA Nazarje.

Red republike z bronastim vencem pa je prejel Jurij Kladnik iz Ljubnega.

Smučarska sezona končana

Tekmovalci S. K. Mozirje so se udeleževali tekem vzhodne regije in republiških tekem. Posebno na regijskih tekmah so bile uvrstitve naših tekmovalcev zelo dobre.

V kategoriji cicibanov, kjer vozijo Grofelnik Rok, Fajdiga Matjaž, Semprimožnik Aleš, Hudoklin Samo in Petrovič Darko dosežemo letos izredno lepe rezultate. Najboljše rezultate je dosegel Grofelnik Rok, ki se je na vseh tekmah uvrščal od 2. — 10. mesta.

Tudi v ekipi MPI, v kateri vozijo Venek Zvonka, Planovšek Rok in Simonič Robi so bili rezultati iz tekme v tekmo boljši.

Tako je Simonič Robi v SL na Golteh osvojil 6. mesto, Zvonka Venek je bila 9., Planovšek Rok pa je odstopil. Na ostalih tekmah so se uvrščali od 9. do 20. mesta, kar je zelo velik uspeh glede na konkurenco v tej kategoriji.

ZVONKO VENEK

Vabilo mladim strelcem

Zelo tehtna je trditev, da če hočemo imeti dobro aktivnost, mora biti pogojena s tradicijo. In tudi to je res. Osnovna strelska organizacija »Kajuh« Mozirje, nekdanja strelska družina Mozirje, je kar kmalu po osvoboditvi začela s svojim delom. Zasledimo vrsto aktivnosti kar na improviziranih strelšiških okrog Mozirja. Ko govorimo o tradiciji, potem ne smemo pozabiti, da je strelstvo delovalo tudi v bivši Jugoslaviji, tako vidimo, da se je aktivnost nadaljevala po končani NOB, s kratkimi presledki med vojno in prvo leto po vojni.

Za uspešno delo organizacije pa je vsekakor potrebno strelšče, katerega v začetku nismo imeli. Z velikim trudom in prizadevanjem pa smo skupaj z ostalimi strelci v občini zgradili strelšče v Mozirju, katerega svečana otvoritev je bila leta 1975. To strelšče omogoča strelski organizaciji Mozirje večjo aktivnost in kvaliteto. S krajšimi nihanji v aktivnosti smo v zadnjem času podvojili napore za pridobivanje novih članov, predvsem iz vrst šolske mladine, ki si prizadevajo nadaljevati strelsko tradicijo v kraju, doseči masovnost, kvaliteto, usposobiti čim večje število posameznikov in ekip za nadaljnja tekmovanja v okviru osnovne organizacije, ob-

činske strelske zveze ali navzven. Osnova te aktivnosti pa sloni na masovnosti strelskega športa v krajevni skupnosti.

S takšno dejavnostjo smo že začeli, saj smo 17. aprila 1988 organizirali in izvedli meddružinska tekmovanja in na ta vabili tudi lovce. Skupaj se je tega tekmovanja udeležilo 28 strelcev. Ekipno je zmagala OSO Mozirje, a najuspešnejši strelca je bil Pavel Petrin iz OSO Mozirje.

V letu 1988 se naša organizacija vključuje v vsa tekmovanja, ki jih organizira Občinska strelska zveza Mozirje. Ta organizacija ima v svojem planu večje število tekmovanj, kot npr.: tradicionalna tekmovanja ob 22. juliju in občinskem prazniku, srečanje strelcev v Logarski dolini, in kot prvo že 29. maja strelsko tekmovanje strelskih veteranov, starih nad 50 let. Občinska strelska zveza Mozirje bo najboljšemu na tem tekmovanju podarila novo zračno puško.

Ob zaključku tega članka pa vabimo vse, predvsem pa mlade, da se vključijo v to športno dejavnost, starejše in izkušene strelce ter organizatorje pa vabimo, da pomagajo s svojimi izkušnjami pri delu organizacije.

Osnovna strelska organizacija »Kajuh« Mozirje

Dve desetletji društva in maratona

Člani športnega društva Vrbovec iz Nazarij s svojo redno dejavnostjo pridno skrbijo za šport, rekreacijo in razvedrilo prebivalcev Nazarij in okolice. Tudi sicer so pridni. Nenehno urejajo svoje igrišče in njegovo okolje, ob njem so sami zgradili stavbo za garderobe, slačilnice in društvene prostore. Med njihove večje in vsakoletne prireditve vsekakor sodi vsakoletni nogometni maraton, ki ga prirejajo med prvomajskimi prazniki. S srečanjem pričnejo zadnjega aprila zvečer in ga sklenejo 24 ur kasneje, 1. maja zvečer torej. Na vsaki strani so po tri ekipe mladih in »starih« nad 27 let. Povedati velja, da to ni le

športna prireditev, saj je predvsem prijetna popestritev prazničnih dni. Ob igrišču je venomer polno mladih in starih in tudi letos je bilo tako.

Maraton je letos slavil deseto obletnico, z njim pa desetletnico slavi tudi društvo samo. Jubilej bodo primerno obeležili junija. Pred letošnjim srečanjem so stari vodili v skupnem seštevku s 5:4, mladi pa so obletnico izkoristili za izenačenje, saj so starejše vrstnike premagali s 123:98. V drugo desetletje bodo tako krenili poravnani, pa s toliko več dobre volje in športne vneme.

J. P.

O lokostrelcih

Zimski del sezone so gornjegrajski lokostrelci zaključili na državnem prvenstvu FITA IN-DOR 18 m in 25 m, ki je potekalo 12. in 13. 3. 1988 v Kranju. Najvidnejši uspeh je dosegla Marinka Čavpičar, ki je zmagala pri članicah. Članska ekipa, ki so jo sestavljali Zare Kranjc, Rudi Stakne in Franc Veršnik ni dosti zaostajala, saj je osvojila odlično drugo mesto. Za odličji pa sta le za malenkost zaostala Janez Presečnik s 4. mestom pri mladincih, ter Zare Kranjc s 5. mestom pri članicah. Ostali naši so bili razvrščeni nekje okoli sredine razpredelnice.

18. 3. 1988 smo imeli v LK Gornji grad programsko-volilno konferenco. Dolžnosti predsednika upravnega odbora bo poslej opravljal Marko Kolenc, pod-

predsednik je Rudi Stakne, blagajniške posle bo še naprej opravljal Andja Kavčič, delo tajnika pa smo zaupali Slavi Gumzej.

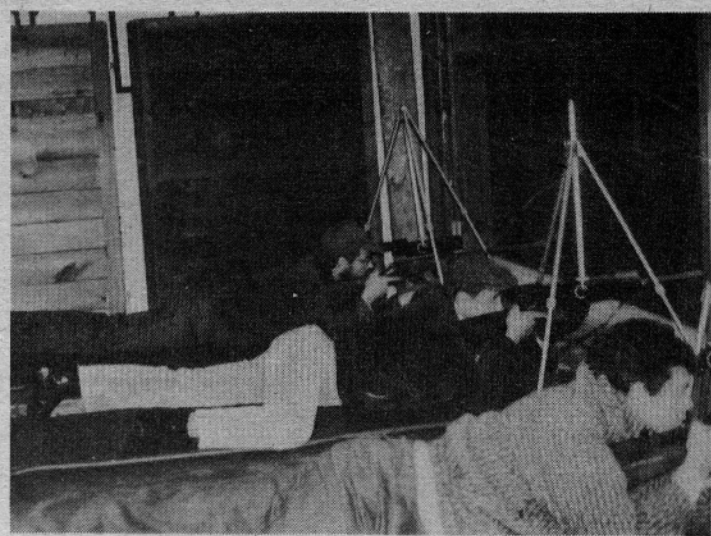
Priprave na tekmo H+F, zadnjo pred državnim prvenstvom, ki bo potekala 7. in 8. maja v Gornjem gradu, so že v polnem teku. Udeležili se je bodo vsi najboljši. Ta tekma je ena najzahtevnejših, kar jih prireja Jugoslovanska lokostrelska zveza. To so nam že večkrat povedali tudi sami tekmovalci, ki se naših tekem, letošnja bo že šesta, vedno znova udeležujejo.

Tudi letos upamo, da se bo tekme udeležilo čim več tekmovalcev, hkrati pa vabimo vse, ki jih ta šport zanima, da si tekmo ogledajo.

Tatjana Bezovšek

Veliko truda je bilo potrebnega, da je danes Savinjski gaj vzorno urejeno središče slovenskega vrtnarstva.

Strelci na svojih položajih

Strelska tekmovanja

V mesecu aprilu 1988 sta bili organizirani dve strelski tekmovanji. Dne 10. 4. 1988 je bilo v Mozirju izvedeno občinsko strelsko tekmovanje z MK puško za posameznike, katerega se je udeležilo 17 strelcev iz OSO. Zmagal je PRODNIK Marjan, OSO Solčava s 123 krogi, drugi je bil POLIČNIK Drago, OSO Mozirje — 117 krogov in tretji OŠEP Stefan, OSO Solčava — 115 krogov. Doseženi rezultati so zadovoljivi, saj je vseskozi med tekmovanjem močno deževalo.

V nedeljo, 24. 4. 1988 pa je bilo prav tako v Mozirju izvedeno strelsko tekmovanje z MK puško v počastitev Dneva OF. Tekmovanja se je kljub močnemu sneže-

nju udeležilo 8 ekip. Ekipno je zmagala OSO Mozirje I., pred OSO Mozirje II. in OSO Solčava. Posamežno je bil prvi TROGER Tomaž s 87 krogi, drugi GROBELNIK Franc — 84 krogov in tretji KUSTER Vlado — 82 krogov, vsi trije iz OSO Mozirje.

Poleg zgoraj omenjenih tekmovanj, ki jih je organizirala OSZ Mozirje, se odvija vsako soboto na strelšišču v Mozirju redna vadba strelcev pionirjev iz OSO Mozirje, katere se udeležuje od 12 — 18 mladih strelcev pod vodstvom strelskih sodnikov iz OSO Mozirje.

B. KRIŽNIK

Šahovske novice

V Gornjem gradu je bil 27. 3. 1988 zadnji od serije štirih hitropoteznih turnirjev za naslov prvaka ZSSK.

Zmagal je Bojan Mehtig pred dr. Stanetom Ošepom in Sandijem Repenškom.

V skupni uvrstitvi — seštevku treh boljših uvrstitev je prvo mesto in s tem naslov »prvaka kluba v hitropoteznem šahu« osvojil dr. Stane Ošep, drugo Bojan Mehtig, tretje pa Ernest Speh. Skupno se je turnirja udeležilo 22 igralcev.

V okviru praznovanja 1. maja, je šahovski klub priredil drugi hitropotezni turnir dvojic. Turnir je bil igran v Gornjem gradu. Ude-

ležba je presegla pričakovanja, saj je nastopilo kar 44 šahistov iz Celja, Žalca, Šempetra, Titovega Velenja, Šoštanj in Zgornjesavinjske doline.

Po lepih in do kraja zanimivih bojih je zmagala dvojica Skok — Storman iz Šempetra. Drugo mesto je prav tako pripadalo dvojici iz Šempetra t. j. Stormar J. — Setnikar, tretja pa je bila dvojica Matko — Stropnik iz Titovega Velenja.

Pokrovitelj turnirja je bila DO SMREKA Gornji grad.

MARJAN KNAPIČ

Alpinistične novice

Člani AO Raduha-Luča smo v letošnjem letu pričeli z aktivnim delovanjem.

Poleg izvedbe alpinistične šole, ki se je udeležuje 6 tečajnikov, so se naši člani uveljavili tudi kot dobri prosti plezalci.

Avgust Robnik in Aleksander Lekić sta v Ospu (in Črnem kalu) prosto ponovila Vel smeti VII. težavnostne stopnje, med njimi smeri kot so »Super hit VII + in Steber jutranje zarje. Osp sta obiskala tudi Samo Supin in Pavlič Tone. Prav tako pa za temi vzponi niso zaostajali klasični (posebno zimske ponovitve), saj so Robi in Samo Supin ter Robnik Gusti kot prvi ponovili v zimskih razmerah in hkrati tudi tretjo ponovitev sploh, Smer MIRU v Ojstrici, Lekić pa s soplezalcem Florjančičev steber VI + težavnostne stopnje.

Tudi zaledeneli slapovi, kljub slabim letošnjim razmeram niso bili zapostavljeni. Tako je Grudnik Andrej s soplezalcem iz AO Velenje v Robanovem kotu preplezal tako imenovani LOPCKI SLAP. V začetku pomladi pa so v Klemenči peči Grudnik, Lekić, Pavlič Robi in Samo Supin, Robnik ter Moličnik preplezali večje število smeri, med njimi je bila najbolj oblegana smer SARTI (VI — težavnostna stopnja).

Med vsakoletnimi alpinističnimi tabori v Hrvaški Paklenici so tudi letos udeležbo popestrili naši člani. Tako sta Lekić in Robnik od 16. do 23. aprila preplezala 23 smeri, prav tako pa Grudnik in Pavlič. Slednja dva sta bila v Paklenici med samimi prazniki, le da so bile vremenske razmere neugodne. Vendar sta kljub temu ponovila 17 smeri. Večina vseh smeri se gibljejo med VI, VII in VIII težavnostno stopnjo, to pa pomeni že tik na meji zmožnosti.

Supin Robi pa je s Frančkom Knezom v Lučki beli, po do sedaj še nepreplezanih stenah tega, lahko bi rekli kanjona, preplezal zelo težke prvenstvene smeri. Prav tako pa so pomembne tudi peči nad Pečovskim mostom in Iglo; saj so tudi tu naši člani dosegli kar nekaj zelo težkih smeri. Vendar pa bi ta dva poglavja podrobneje predstavili v naslednji številki SN, saj so to dosežki, ki se prištevajo v vrh svetovnega športnega plezanja.

Po zgornjih podatkih je razvidno, da je naš odsek res aktiven. V prvih štirih mesecih letošnjega leta smo tako preplezali okrog 180 smeri, kar je zelo dober dosežek.

AO RADUHA

Spravilo lesa po vodi

Nekoč so vodno silo veliko bolj cenili kot danes. Bila je poceni in zato se pridobljenim vodnim pravicam ljudje niso radi odvedovali. Številni mlini, žage, tavnice, elektrarne, vse to je omenilo v časih pred prvo vojno in seveda še tudi med obema vojnama, ljudem kruh, pomoč pri delu in še bi lahko naštevali. Da posebej ne poudarjamo splavarstva, ki je dolini nekoč dajalo pečat gospodarskega razvoja.

Pred nekaj desetletji so bili gozdovi bogat vir denarja. Sicer bolj za trgovce, kot za lastnike gozdov, če ti seveda niso imeli lastne žage. Lahko si je predstavljati, da so iz nekdanjih gozdov spravljali les, ki ga danes le še redko vidimo. Prav zato, ker so gozdovi bili težko dostopni, so se marsikje ohranili v vsej svoji močnatosti.

Običaj je bil, da so trgovci radi kupovali les na panju. Tako ga je bilo treba posekati in spraviti do žag. To so opravljali gozdni delavci, ki so bili v pravem pomenu besede težaki. Spravilo je zahtevalo sposobne in izkušene ljudi. Če samo spravilo po rižah ni bilo delo za vsakogar, tudi vlaka lesa iz gozda je bila naporno delo, ki so ga največkrat opravili furmani s konjsko vprego. Ko je les bil na skladišču, so ga pogosto »metali« v vodo in ga potem plavili.

Plavljenje je zahtevalo strog red, saj je sicer lahko prišlo do nesreč in neljubih zapletov. No in o tem nekaj več.

Trgovci z lesom in lastniki žag so se združili v Gornjesavinjsko plavičarsko in plavbeno zadrugo, ki je imela svoj sedež v Radmirju. Ta zadruga je morala vsaki dve leti zaprositi za svoje člane pri sreskemu načelstvu za dovoljenje plave po vodah. Sreska oblast je nato izdala ustrezno odločbo, ki je vsebovala poleg določil iz pravilnika o plavi še seznam upravičencev in njihove znake, s katerimi so označevali svoj les pri vmetavanju. Upravičenci so imeli posebne železne žige, s katerimi so usekali v platnico svoj znak, da so potem lahko na »zalagi« (prepreka na vodi, kjer se je les zbiral) razpoznali svoje planice. Poglejmo še nekoliko v odločbo gornjegrajskega sreskega načelstva iz leta 1938. Hranili so jo pri Kneblu v Gornjem gradu.

Najprej navaja člene pravilnika, po katerem je dovoljenje izdano, nato pa našteva vode, po katerih se dovoljuje plava. To so: Savinja od mosta nad Logarjem, Kropa od Tiroseka do izliva v Savinjo, dalje našteva vode, ki so le delno za plavljenje, te so: Globaša, Lučnica, Dupla, Krum-pah, Sopot in Bela.

Seveda je bilo pomembno, da so določili, kje se sme les zalagati, torej kje sme biti zalaga. Skoraj za vse potoke, ki so bili sposobni za plavo, so podrobno določili še posebne pogoje, kot je varovanje obrežij, betonskih delov naprav in urejanje izpodjedenih mest zemljišč ob vodah. Zapovedan je bil pred vsako glavno plavo ogled

plavičarjev s posestniki zemljišč ob vodah zaradi ugotovitve stanja in dogovora o ukrepih za varno plavo.

Določeno je bilo, da se sme plaviti ob srednjih vodah, tu so mišljenje glavne; tudi to se je moralo natanko ugotoviti. Les ni smel biti preko določene mere. V eno plav pa se je smelo združiti do 15.000 platanic! Seveda je ta količina bila možna le v Savinji, prej pa so določili še omejitve za višje predele voda. Ustavljanje lesa se ni smelo opravljati ob javnih napravah na vodah. Vsak upravičenec je moral voditi točno količino vmetanega lesa. Za večje plave je bilo določeno najmanj 20 delavcev, ki pa so morali biti izkušeni v tem delu. To število potrebnih delavcev je bilo mišljeno na delovni dan. Posebno so opozarjali na obvezo plavičarjev, da se les med plavo ne zapaži. Tudi pri mostovih in jezovih so morali naprave ustrezno zavarovati. Prostor za skladišče lesa pred plavo je moral biti izven dosega narastlih voda. Zgodilo se je že, da so imeli les pripravljen za plavo, pa je narastla voda platanice odplavila. Pričetek plavljenja je bilo treba vsem občinam, na območju katerih se je delo opravljalo, vsaj 24 prej sporočiti.

Morda še to, v letu 1938 je bilo na območju sreza Gornji grad 120 plavnih upravičencev, ki so poimensko zajeti v seznamu z na-

risanimi znaki in predvideno količino lesa v plavi. Vsi ti upravičenci so morali biti obvezno člani plavičarske zadruge, ker so kot taki jamčili za možne škode, ki bi lahko med plavo nastale na jezovih, mostovih in drugih napravah. Seveda so tu mišljene tudi poškodbe bregov ob vodah, če ti niso bili dovolj zavarovani.

Spretnost delavcev, ki so plavili les, je bila dobesedno prisiljena. Velika količina lesa na vodi je včasih zahtevala tvegana dejanja, ki so jih zmogli le urni in izkušeni ljudje. To so bili največkrat gozdni delavci, ki so ali delali v gozdu, ali plavili ali pa splavarili. Skratka, bili so ljudje, ki so takorekoč zrasli z lesom.

Ob koncu še dogodek, ki je že domala pozabljen. Med Lučami in Ljubnim je v Savinji velika pokončna skala, na kateri visi sedaj Šiljarjeva brv. Med obema vojnoma je le malo višje stal most imenovan Jezerska brv. Glavni opornik mu je bila prav ta skala, o kateri je bilo že govora. Ko so imeli večje količine lesa za zalogo višje na Savinji in je ta preko noči narastla, predrla naprave za lovljenje platanic, so te imele prosto pot po vodi navzdol. Baje so jih lovili še v okolici Radeč. Pri tem je gmota lesa podrla Jezersko brv in premaknila že omenjeno skalo na sedemdeset metrov, torej kar za kakih 200 metrov.

A. Videčnik

OBVESTILO

Občinska matična knjižnica vabi vse otroke od 4. do 8. leta starosti na uro pravljic vsak torek ob 17. uri.

Ni se dosti spremenilo...

Če človek brska po starih knjigah, tu so mišljene strokovne, se ne more dovolj načuditi, kaj vse so naši predniki že znali. Sicer pa je njihova sposobnost marsikdaj nam še danes v ponos. Urejanje starih naselij, gradnja raznih stavb, iznajdljivost pri izdelovanju predmetov iz lesa, še bi lahko naštevali.

Cesarsko-kraljeva kmetijska družba Vojvodine Kranjske je izdajala časopis Kmetovalec, kot svoje uradno glasilo. V številki 24 iz leta 1898 najdemo tudi članek Deset pravil za ozdravljanje domače živine. To so dejansko zapovedi! Tako piše: »Ozdravljajte samo tiste bolezni, ktere poznate.« in tudi tole so napisali: »Čakati morate, da zdravilo pokaže svojo moč. Zelo napačno je, zdravila hitro menjavati drugo za drugim.« Dobro napotilo je tudi naslednje: »Pri mešanju različnih zdravil mora eno drugo podpirati, ne pa podirati.« Posebno temeljito pa je deseto navodilo: »Nikoli ne smete pri ozdravljanju pozabiti na potrebo in snago. Bolna živina mo-

ra imeti počitek, lahko prebavno krmo, dobro in primerno pijačo. Hlev ne sme biti prevroč, pa tudi ne premrz. Bolno živino morate na vsak način varovati prehlajenja. Vedno morate skrbeti za čist zrak in hlevih. Ako je treba, morate bolno živino pokriti.«

Zelo moder napotek je tudi v tem, da poudarjajo v primerih neznane bolezni potrebo po pomoči živinozdravniku.

Lahko trdimo, da so slovenski kmetje imeli od kmetijske družbe veliko korist tudi v tem, da je prva ustanavljala razne kmetijske šole in prirejala tečaje, plačevala potujoče učitelje, ki so obiskovali kmetije in svetovali ukrepe za izboljšanje kmetovanja. Pravzaprav lahko mirno rečemo, da so že takrat tisti, ki so sledili napredku, imeli priliko izboljšati svoj gmočni položaj. Seveda pa to ni bilo vse, saj je prodaja kmetijskih pridelkov bila slabo organizirana in imeli so jo v rokah največkrat trgovci, ki seveda niso drugega želeli kot lastni profit.

A. Videčnik

Med plavljenjem lesa na Savinji. Na sliki je dobro vidna skala, ki se je zaradi pritiska lesa premaknila dosti nižje po strugi. Prizor je slikan z mesta nekdanje Jezerske brvi pod Lučami.

Veterinarsko dežurstvo

16. 5. do 22. 5. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubljana, tel. 831-219
23. 5. do 29. 5. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112
30. 5. do 5. 6. Šturm Bojana, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-017, 857-722
6. 6. do 12. 6. Zagožen Drago, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-179
13. 6. do 19. 6. Lešnik Marjan, dipl. vet., Ljubija, tel. 831-219
20. 6. do 26. 6. Kralj Ciril, dipl. vet., Ljubno, tel. 840-112

Dežurna služba Elektro Celje

— nadzorništvo Nazarje za mesec junij 88

Od 30. 4. do 5. 6. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150
Od 6. 6. do 12. 6. Marolt Marko, Mozirje, tel. 831-877
Od 13. 6. do 19. 6. Tratnik Franc, Pusto polje, tel. 831-263
Od 20. 6. do 26. 6. Jeraj Franc, Prihova, tel. 831-910
Od 27. 6. do 2. 7. Lever Peter, Paška vas, tel. 884-150
V slučaju kakšnih sprememb pokličite Elektro Celje tel. 25-841, kjer dobite vse potrebne informacije.

Kino »Dom« Mozirje v mesecu juniju

2. MARFIJEV ZAKON — ameriški film — kriminalni
Glavne vloge: Charles Bronson, Carrie Snodgrass
4. 5. AMERIŠKI NINDŽA — ameriški film — akcijski
Glavne vloge: Michael Dudikoff, Guich Kooch
7. LISTA SMRTI — ameriški film — kriminalni
Glavne vloge: John Stockwell, Carey Lowell
9. POLKOVNIK REDL — nemško-avstrijski film — drama
Glavne vloge: Klaus Maria Brandauer, Armin Müller-Stahl
11. 12. KARATE KID II. DEL — ameriški film — avanturistični
Glavne vloge: Ralph Macchio, Noriyuki »Pat« Morita
14. MOJ SOSED JE VAMPIR — ameriški film — grozljivka
Glavne vloge: Chris Sarandon, William Ragsdale
16. KRONIČNI SAMOMORILEC — ameriški film — kriminalni
Glavne vloge: John Cusack, Kim Darby
18., 19. VOD SMRTI — ameriški film — vojna drama
Glavne vloge: Tom Berenger, Willem Dafoe, Charlie Sheen
21. HANA IN NJENI SESTRI — ameriški film — zabavna drama
Glavne vloge: Mia Farrow, Michael Caine, Woody Allen
23. ULICE STRAHA — ameriški film — kriminalni
Glavne vloge: Chris Christofferson, Lory Singer
25., 26. CALIDOR IN REDECELA BOJEVNICA — ameriški film — avanturistični
Glavne vloge: Briggitt Nilsen, Arnold Schwarzeneger
28. TEKMA S SMRTJO — ameriški film — avanturistični
Glavne vloge: Cliff Richardson, Leif Lisa Harrow
30. LEPTICA V ROŽNATEM — ameriški film — komedija
Glavne vloge: Molly Ringwald, John Cruer

Kino »Jelka« Nazarje v juniju

1. ŽENSKA V KASARNI, italijanski film — komedija
4.—5. KOLIDORIN, ameriški film — avanturistični
8. KOKA KOLA KID, avstralski film — zabavni
11.—12. AMERIŠKI NIDŽE, ameriški film — akcijski
15. SVET DEMONOV, italijanski film — grozljivka
18.—19. TERMINATOR, ameriški film — znanstveno-fantastični
22. MOŠKI VEČER, ameriški film — seksi komedija
25.—26. ZAČETNIKI, angleški film — ljubezenski
29. PROFESORJI SO ZNORELI, ameriški film — zabavna komedija

Kino Gornji grad v juniju

4.—5. 6. 88 DETEKTIV HARIJETA ZAPER, avaturistični
11.—12. 6. OKRUTNI KALIGULA, zgodovinski
18.—19. 6. TOP GUN, akcijski
25.—26. 6. ZAFRKANTI, komedija

Nove knjige v občinski knjižnici

I. LEPOSLOVJE:

Kramberger, I.: Trnova pot, Jalen, J.: Cvetkova Cilka, Tomšič: Kolobar, Peršak: Smer Hamburg — Altona, Kovič, K.: Dežela, Kuntner, T.: Koprive, Bor, M.: Med viharji in tišino, Collins, J.: Priložnosti 1., 2. del, Grey, Z.: Western Union, Zweig: Nestrpnost srca, Lenz, S.: Vadbišče

II. STROKOVNA LITERATURA:

Zlobec, C.: Priznam, rekel sem, Šmicerberger: Partizanska sedma sila, Hopkins: Elvis 1., 2. del, Oetker: Zelenjava, Črne ptice (ilustrirana zgodovina letalstva), Likovna enciklopedija Jugoslavije 2. del, Hauck: Ljubosumje, Lake: Kako premagujemo žalost

III. MLADINSKA LITERATURA:

Parker: Človeško telo, Sekelj: Padma: mala plesalka, Bitenc: Slonček Jakonček, Mal: Poletje v školjki 2. del

»Savinjske novice«

»Savinjske novice« izhajajo mesečno — Izdaja SZDL občine Mozirje — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Rajko Pintar — Tajnica urednika Mija Pavlin — Fotograf-ska priprava Ciril Sem — Uredništvo in uprava: OK SZDL Mozirje, telefon (063) 831-850 — Ziro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka: 52810-678-54000 — Savinjske novice, glasilo SO Mozirje — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu — Stavek, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto — Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani — Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Peter Weiss

Narodopisec Jože Lekše (1901—1978)

V nekaj zadnjih številkah Savinjskih novic smo si prebirali narodopisne beležke Jožeta Lekše, ohranjene v arhivski zbirki mozirske kulturne skupnosti. Za konec pa naj bo — ob 10. obletnici smrti — objavljen še njegov življenjepis; prirejen je po Lekševem lastnem, shranjenem na Srednji šoli za ekonomsko usmeritev Tone Grčar v Celju. (Vodstvu šole se za posredovane podatke toplo zahvaljujem.)

Jože Lekše se je rodil 20. januarja 1901 v Mozirju v obrtniški (klobučarski) družini. Po osnovni šoli je obiskoval gimnazij v Celju (1912—20) in po dodatnem zrellostnem izpitu nastopil učiteljsko službo. Usposobljenostni izpit je opravil leta 1924 v Ljubljani. V študijskih letih 1925/26 in 1926/27 je študiral na Višji pedagoški šoli v Zagrebu, kjer je v začetku leta 1928 opravil diplomski izpit za meščanskošolskega učitelja, in sicer za zgodovino, zemljepis, matemati-

vino, nemščino in slovenščino.

Učiti je začel leta 1921 na Rečici ob Savinji, naslednje leto je bil premeščen v Solčavo, kjer je ostal do leta 1925. Po že omenjenem študiju je postal leta 1927 učitelj na meščanski šoli v Šoštanju, kjer je ostal vse do konca leta 1937, ko je bil premeščen na meščansko šolo v Vojniku; tu je bil od leta 1938 do začetka druge svetovne vojne ravnatelj.

Od 20. aprila do 20. junija 1941 je bil zaprt v Starem piskru v Celju, nato pa z družino izgnan v Srbijo. Ob koncu septembra 1941 je postal učitelj na meščanski šoli v Leskovcu, kjer je ostal do avgusta 1945, ko se je vrnil v Slovenijo.

Nato so bile njegove učiteljske postaje nižja gimnazija v Vojniku (1945—46; tu je bil tudi vršilec dolžnosti ravnatelja), nižja gimnazija v Celju (1946—48) in ekonomska srednja šola v Celju (1948—66), kjer je poučeval

zgodovino, zemljepis, matematično in nemščino in bil navsezadnje tudi upokojen. Umril je 15. aprila 1978 v Celju, pokopan pa je v Ljubljani.

Njegovo publicistično delo je objavljeno predvsem v knjigah Savinjske Alpe (uredil jo je Fran Kocbek leta 1926) in Kotnikov zborniku (1956). V »Savinjskih Alpah« je imel objavljena prispevka Stara noša v Solčavi in Zenitev ali svatba (ki je nepodpisan) — tu je opisal ženitovanjske običaje v Solčavi in okolici neposredno po prvi svetovni vojni. Gradivo za prispevke v Kotnikovem zborniku je zbral v začetku petdesetih let pri terenskem delu v etnografski skupini Mestnega muzeja v Celju pod vodstvom dr. Franceta Kotnika, ki je delala v Florjani nad Gornjim Gradom in na Kozjanskem. V zborniku je imel objavljene tele članke, ki se nanašajo na področje Gornjegrajskega: Običaji ob rojstvu, Običaji